

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w mieście 10 hal., pocztą 16 hal. — Biuro Redakcyj i Administracji ulica Czarnieckiego 1. 12. — Ekspedycja miejscowa w Agencji dzienników *St. Sokołowskiego, Pasz Hausmann* i *S.* — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcyj nr. 88.

Prenumerata przesyłką pocztową wynosi rocznie 32 K., półrocznie 16 K., kwartalnie 8 K., miesięcznie 2 K. 70 h. — W mieście: rocznie 24 K., półrocznie 12 K., kwartalnie 6 K., miesięcznie 2 K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 3 K. 20 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K. 30 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki”, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej”, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie i miesięczni za dopłatą pierwszej K. 50 h., drugiego 60 h. „Przewodnik” prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 14 hal., kilkorazowe po 12 hal. od miejsca i wiersza miarą petiową, ogłoszenia zaś tabelaryczne i liczbowe po 20 hal. od jednego wiersza miary petiowej

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie Agencja dzienników *Sokołowskiego* we Lwowie *Pasaż Hausmanna* l. 9. i w biurze *Ludwika Ploha* ul. *Karola Ludwika* l. 9; we Francji w Paryżu wyłącznie Agencja pana *Adama*, 38 Rue de Varenne.

CZEŚĆ URZĘDOWA

P. Minister wyznań i oświecenia restryktem z dnia 18 września 1902 l. 26.036 zamianował członkami c. k. komisji egzaminacyjnej dla kandydatów stanu nauczycielskiego w gimnazyjach i w szkołach realnych nadzwyczajnych profesorów Uniwersytetu lwowskiego dr. Stanisława Witkowskiego i dr. Jana Rajewskiego, pierwszego jako egzaminatora zawodowego z filologii klasycznej, a drugiego jako egzaminatora zawodowego z matematyki; równocześnie zatwierdził na rok 1902/3 dotychczasowy skład tejże komisji.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 25 września.

Nie zbyt często wprawdzie, ale przecie od czasu do czasu spotykamy się w prasie niemieckiej z głosami, które przekonują, iż nie całe społeczeństwo niemieckie stoi w kwestii polskiej na stanowisku zajętem przez Związek hakatystyczny i że dość znaczna część opinii publicznej pragnąc szczerze zmiany dotychczasowej w obec obywateli polskich taktyki nie szczędzi upomnień, aby nie zaostreć istniejących, a wywołanych w

znaczej części sztucznie przeciwieństw pomiędzy obiema narodowościami. Szczególnie znana antypolska rezolucja uchwalona na odbytych w tych dniach w Gdańsku zjeździe hakatystycznym spotkała się z surową krytyką nawet w pismach nie żyjących bynajmniej dla Polaków sympatycznych uczuć. I tak ocenia ją między innymi w sposób następujący berliński *Tag*.

„Należy wyznać z całą otwartością i bezwzględnością, że byłoby wprost niegodnym państwa pruskiego, gdyby rząd uwzględnił tę rezolucję. Ogólny i wielki błąd bractwa hakatystycznego polega na tem, że dba ono daleko więcej o to, ażeby Niemców szczerze przeciw Polakom i w ten sposób podniecać i podżagać obustronnie fanatyzm, zamiast starać się o to, by Niemcy na drodze pozytywnej, pracą i moralnością okazywali swą wyższość w obec Polaków. Nie chcemy tem samem bynajmniej dowodzić, jakoby Polacy ze swej strony także nie podjudzali. Z tego jednak nie wynika, ażeby Niemcy odpłacali im się pięknem za nadobne. Właśnie dlatego, że są „panami” w kraju, czynić tego nie powinni. Stawimy tylko jedno pytanie: Jak mogą pruscy urzędnicy z zupełnem poświęceniem i oddaniem się spełniać swój urząd w obec Niemców i Polaków i czy mogą Polacy ich uważać jako sprawiedliwych wykonawców praw, skoro tego rodzaju rezolucje, jak gdańska przychodzą do skutku za ich współudziałem?”

Właśnie wiec gdański — czytamy dalej w owym artykule — złożył dowód, że Niemcom brakuje ofiarnego poświęcenia się dla tych wielkich narodowych zadań, które pozytywnie winny być dokonane. Projekt założenia Uniwersytetu w Poznaniu — z którego i my niewielebyśmy sobie obiecywali — odrzucono, pomiędzy innymi, z tem uzasa-

dnieniem, że Uniwersytet ten byłby zbiorowiskiem wszelkiej radykalnie usposobionej młodzieży polskiej, gdy tymczasem młodzież niemiecka, gromadziła się po większej części, jak dotąd po Uniwersytetach zachodniopruskich. Gdyby Niemcy, gdyby niemieccy ojcowie i synowie pojmowali tak, jak na nich przysłało narodowe obowiązki wobec polskiego niebezpieczeństwa, wówczas w następstwie tego, niemiecka akademicka młodzież nie tylko z prowincji poznańskiej, Prus Zachodnich i Śląska, ale nawet i z prowincji nadreńskiej powinnaaby przepędzić Uniwersytet na kresach państwa. Niemieccy akademicy zaś winni przesadzać się w tem, ażeby później, jako urzędnicy, wyświadczać ojezyźnie w zagrożonej prowincji kresowej wierne usługi. Zastępować jednak wobec Polaków brak niemieckiego idealizmu polityką przemocy, jest ze stanowiska ludzkiego i kulturalnego niegodnym, a ze stanowiska politycznego środkiem przewrotnym i bezskutecznym.”

Warto także przytoczyć co pisze w jednym z ostatnich numerów pod adresem hakatystów *Frankfurter Zeitung*:

Szwabowie w Banacie węgierskim — czytamy tutaj — odbywają obecnie zgromadzenia, na których żądają nauczania religii dla swych dzieci w języku ojczystym, to jest niemieckim. Dzienniki hakatystyczne uważają to żądanie za zupełnie usprawiedliwione. Z radością podnosi jeden z tych organów, iż „Szwabowie, którzy pozornie tak długo spali pod względem narodowym, obecnie budzą się ze snu”. Jeżeli więc Niemcy domagają się nauki religii w języku ojczystym, to zdaniem hakatystów, jest żądanie zupełnie usprawiedliwione, ale co do Polaków, to rzecz ma się zupełnie inaczej. Czyż ci ludzie nie widzą, jak skutkiem takiej mia-

ry podwójnej dyskredytują głoszoną przez siebie politykę antypolską? Istnieje przysłówie, które mówi: „Nie czyni drugiemu, co tobie nie miło”.

Podobne uwagi wypowiada *Koeln. Volkszeitung*, a główny organ zachowawców pruskiej *Kreuzzeitung* przyznając, że szerokie masy narodu niemieckiego nienawidzą Polaków, przestrzega Niemców, że taka nienawiść musi prędzej czy później wydać zgubne następstwa polityczne, trzeba jej zatem przeciwdziałać.

Z Poznania.

(Trzydziestoletni jubileusz Związku polskich Spółek zarobkowych i gospodarczych. — Żądania Niemców-katolików w Inowrocławiu. — Losy petycji ojców dzieci szkolnych).

Związek polskich Spółek zarobkowych i gospodarczych na W. Księstwo Poznańskie i Prusy Zachodnie obchodzi w tym roku 30-letni jubileusz swojego istnienia, to też podwójnie zainteresowanie budzi zwołane na wczoraj walne zebranie tegoż Związku.

Znaczenie Spółek i zdobycze ich pracy najlepiej i najwymowniej ilustrują liczby. Z małych początków powstało wielkie dzieło. Pierwsze sprawozdanie w r. 1873 wykazuje 43 Spółek, 7860 członków, 3,321.408 weksli. 623.486 marek udziałów, 2,600.869 depozytów i 74.296 marek funduszu rezerwowego, gdy jubileuszowe sprawozdanie za r. 1901 podaje liczbę Spółek na 134, liczbę członków na 57.266, sumę weksli na 48,151.082 marek, udziałów na 8,275.867, depozytów na 42,248.506, a fundusze rezerwowe wzrosły do 3,249.324 marek.

10)

Nieznane fragmenta i warianty Beniowskiego.

IV.

(Ciąg dalszy)

Świadectwem takiej chwili jest niezany fragment, który chcę teraz podać, bardzo piękny i najobszerniejszy ze wszystkich, które z autografów wydobyłem. Aniela przedstawiona tu jest na tle przyrody podolskiej, jak w pieśni XII., i staje się poniekąd jakby wcieleniem jej piękności. Początek pierwszej oktawy jest dalszym ciągiem zdania, którym się kończyła strofa poprzedzająca, w autografach nieznaną, a w którym była mowa o koszarach:

I zaczął ostrzyć kosy... a dzwon głuchy
Pójdzie na pole od tych dźwięków stalnych.
Aniela kiedy biegła, wszystkie duchy
Piękności, naksztalt harmonii choralnych,
Grały w błękitach — Tu topół łanuchy
Wiatrem powiane, pełne niewidzialnych
Aniołków... srebrnym brzękiem i szelestem
Mówiły każda, zda się, duszy: jestem...

Tam harfa złota pszczoł — ulatująca
Ponad kwiatami... smolnemi słodyczą,
Z całym ciężarem letniego gorąca
Myśl utłaczała. Tam świerszczyki krzyczą
I motyl, Psyche natury blyszcząca,
Na rabiozach siada... Trzody ryczą
Zdaleka... cała natura oddycha
I gra, jak harfa — choć, zdaje się, cicha.

Najsmutniejszy głos ludzkiej pracy w polu,
Brzęk kosy, albo śpiew żenica na łanie
Zdaje się wołać smutno na Podolu,
A to nazwisko kraju i nazwanie,
Jak *de profundis* czarownego bolu

Ma w sercach swoje do Boga wołanie
O pomoc... Cały kraj gra — a na kwincie
Głośniejsze niektóre miasta i prowincye.

Aniela — tego poematu pani,
Królowa... znała wszystkie dźwięki, głosy.
Świat ten widzialny był stworzony dla niej,
Dla tego smętne jej malując losy,
Wyciągnąć muszę aż z duchów otchłani,
Ażebym zaplątł do dziewczęcej kosy,
Nie róże, ani kamelii bukiety,
Lecz całe złote gwiazdy i planety.

Zwłaszcza czerwone te gwiazdy, fixaty
Niebios... które wzrok mają w ziemię wryty,
Jak wzrok upiora, zimny, lodowaty,
Przenikający nawskróś przez błękity.
Przez nią i dla niej więc otworzę światy,
O których ledwie dziś polskie kobiety
Wspomną... choć pewnie przez wiek do nas cały
Z tych ojczyzn, jako anioły, leciały.

Lecz któż pamiętał, czem był?... Anhelica
W Aniela ziemską nagle przemieniona,
Gdy szatan spadał tak, jak błyskawica,
I kłębem dymnym czarnego ogona
Trzecią część srebrnych gwiazd i ćwierć księ-
[życa]
Zrzucił, — w tym deszczu ognistym zrzuciona,
Z duszą, jak Psyche wszędy latającą,
Stała się — muszę rzec — jasnowidzącą.

Tu następuje strofa, przekreślona przez poetę:

Nie chciałem, widzi Bóg, pięknej choroby
Umysłu w mojej bohaterce zdradzać,
Dlatego to ten leżał do tej doby
Poemat, nie chcąc na drodze zawadzać
Poetom, którzy zaświatne osoby
Zaczęli z kraju Plutona sprowadzać
I polityczne poczęli działania
Z najgłębszą sztuką od sere zmartwychwstania.

Następuje kilkanaście wierszy, także odrzuconych, między którymi są bardzo pomazane i nieczytelne. Po nich znowu strofa nieprzekreślona:

Wielka¹⁾ choroba duszy — ale wdzięczna
I tajemnicza... przyszłych rzeczy wróżka,
Ta czyni, że myśl, jak tarcza miesięczna
W różnych kolorach choździ, duchom družka,
Jak Irys, albo Afrodyta, zrzęzna
Latać powietrzem... Chociażby z kopcuszką
Zrobiona panią, królową miesiąca,
Z oczarowanej różą — czarująca.

Następuje kilka wierszy przekreślonych, próba nowej strofy, poczem znowu idą strofy, nieprzekreślone:

W Anieli ten czar wstawał, lecz stopniami,
Powoli... Były w Anielinkach brzozy
I smętarz biednych chłopków pod brzożami
Bez żadnych pochlebstw i apoteozy
W napisach, szelestu drzew lekkimi snami
Zaludnił miejsce to... Kawkę obozy
Na dwóch wysokich klonach w zawierusze
Unosiły się czarne — jak złe dusze.

Niżej kwiateczki polne a w brylanty
Ubrane, z trawą białą, jak osoka,
Na brzożach różne płaszki muzykanty,
Zdaleka kaskad szum, jak głos proroka
Groźny i smutny; opodal bażanty,
Albo też pawia tęcza złotooka,
Z pod brzożowych się paliła warkoczy,
Jak duchów z nieba powróconych oczy.

W około bowiem były bażantarnie
Anieli²⁾
A dalej bardzo pitoresque eglarnie,
Wapienne piec... które z blizkiej góry,
Jak Polifemów olbrzymie latarnie
Tryskały piekiel dech przez wszystkie dziury,
A w dzień włóczyły dym po złocie łanów,
Podobny do chmur, albo do szatanów.

Następuje kilka wierszy odrzuconych, z których trzy pierwsze, jako godniejsze uwagi, przytaczam:

¹⁾ Wyraz nieczytelny, zdaje się, że „wielka”.
²⁾ Dalsze słowa tego wiersza są nieczytelne.

Pitoresque miejsca, ten element nowy
Poezyi, dawniej ciemny, dziś odkryty
Wprowadzający ducha w kraj duchowy...

Potem znowu strofy nieprzekreślone:

Tamto — na dymy patrząc, jak majaczą
Po czystych niebios szklanych oddaleniach,
Jak groby leżą, młode brzożki płaczą,
Trawy się srebrzą przy maku płomieniach,
Aniela, z dziwną kochanki rozpaczą,
Doszła... do czego świat po objawieniach
Dojdzie — że świat ten jest duchów robotą,
Prac naszych wieczną księgą — z kłamrą złotą,

Zamkniętą przez Chrystusa; a stąd wnioski,
Żeśmy go wzięli błotem, a oddany
Słońcem, na wielki sąd gotując boski
Gwiazdę bez piętna żadnego i plamy,
O co są dotąd wszystkie duchów troski,
Miasta z setnemi budowane bramy

Wszystko ku celom ostatecznym goni
Poety wielki krzyk o widmo nowe
Piękności... I ten, który ducha roni
Na wiatr, schyliwszy przed kościołem głowę,
Wszyscy — aż anioł się mocy wyłoni —
Cierpią... i czoło podniosłszy surowe,
Ciało nieszczęsne trzaskając o głązy,
Raz — i trzy razy — choćby i sto razy.

Z tem objawieniem wnętrzem Anhelica —
Muszę ją nazwać tak — szła ciągle w górę,
I ten świat dla niej już nie tajemnica,
Nie teatr, w ciemną owinięty chmurę,
Nie wichur płaczu i żądź nawalnicza,
Ale cudowna przez duchy struktura
Wybudowana... świat, ciągle się gotów
W ducha przemieniać śród tysiąca grzmotów.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Józef Treliński.

³⁾ Dwa wiersze nieczytelne.

Taki rozwój należy zawdzięczać niezawodnie zdrowemu zmysłowi społeczeństwa, które umie, chce i pragnie radzić o sobie. Niemala atoli jest w tem zasługa dzielnych przewodników.

W początkach działania Związku stali na jego czele przez krótki czas mężowie tej miary, co głośny parlamentarzysta Kazimierz Kentak i znamienny pedagog dr. K. Szule. Ale istotny rozwój nastąpił dopiero za patronatu ks. Szmarzewskiego, a osiągnął obecnych rozmiarów za jego następcy obecnego patrona ks. prałata Wawrzyniaka, którego energia, światła zabiegliwość, i fachowa umiejętność nie tylko u swoich ogólnie, ale i u przeciwników szerokie znalazły uznanie. Znakomicie zaś ułatwiła się i ożywiła sprawa Spółek przez założenie Banku Spółek zarobkowych, który do dziś dnia i to pod światłem a wytrawnym kierownictwem dyrektora dr. Kusztelana, służy tej sprawie.

Dyrektor dr. Kusztelana wydał też jubileuszowe pismo, w którym na szczególną uwagę zasługuje rozprawka p. t.: „Kilka uwag o organizacji i rozwoju spółek polskich pod berłem pruskim“. Wiele tu jest cennych i krytycznych uwag dla pracowników spółek mających na celu jeszcze silniejsze ożywienie ruchu spółkowego. Ruch ten powstał za przykładem ruchu niemieckiego pod opieką Schulzego z Delitsch, ale stosunkowo nie dorównał mu jeszcze, bo kiedy Związek polski stosunkowo do niemieckiego powinien obejmować 945 spółek a 133 145 członków, rzeczywiste liczy dotąd tylko około 150 spółek z liczbą 53.505 członków. To też z cyfr przytoczonych widoczna, pisze autor, że w organizacji spółkowej nie Polacy górą, co im wtykają niektóre sfery, ale obywatela niemieccy, którym też łatwiej organizować się w spółki, ponieważ wszystkie warstwy inteligencji, handlu, przemysłu, rolnictwa i urzędników wszelkiego rodzaju mają wolną swobodę w pracy na tem polu, gdy natomiast żadnemu urzędnikowi państwowemu, a mianowicie nauczycielom, nie wolno brać udziału w zarządach i radach nadszorczych Spółek polskich.

Niemieccy katolicy w Inowrocławiu, postanowili domagać się od ks. Arcybiskupa, aby wszelkie rozporządzenia kościelne, zapowiedzi i t. d. odczytywane były także w niemieckim języku; w niedziele i święta z niemieckimi kazaniem powinni niemieccy katolicy śpiewać w kościele po niemiecku; wreszcie w tych miejscowościach dycezyi, w których niemieccy katolicy mają swoje kościoły, należy utworzyć osobne gminy niemiecko-katolickie.

Na petycję ojców rodzin w Ślesinie w powiecie bydgoskim, którzy się żalili, że dzieci ich z bardzo lichymi wiadomościami przychodzą na naukę przygotowawczą do Sakramentów św., odpowiedziała regencya bydgoska, że dzieje się to jedynie z tego

powodu, ponieważ dotychczas pobierały naukę religii przez półtora godziny w polskim i przez półtora godziny w niemieckim języku; ale skoro odtąd tylko w niemieckim języku religii uczyć się będą, owe niedostatki znikną niezawodnie i dzieci wykazywać będą więcej pocieszające postępy.

Ojcowie parafii ślesieńskiej przeszli wszystkie instancje, petycjonując, aby w szkołach parafialnych nie kasowano nauki polskiego czytania i pisanie, jako też, aby naukę religii udzielano dzieciom w ojczystym języku, lecz wszędzie otrzymali odmowną odpowiedź, chociaż między katolickimi dziećmi w parafii nie ma ani jednego, którego by było niemieckiego pochodzenia

Z niemieckiej komisji dla taryfy cłowej.

Berlin, 25 września. Na wczorajszym posiedzeniu komisji dla taryfy cłowej obradowano w dalszym ciągu nad pozycją „Zwierzęta i wytwory zwierzęce“. Ożywiona dyskusja rozwinęła się nad sprawą drożyny mięsa.

P. Pechnicki (z partji wolnomyślnych) zaznaczył, że obecne cła na bydło nie dadzą się utrzymać, ponieważ w takim razie układy handlowe z Austro-Węgrami i Rosją nie przysłyby do skutku.

Minister hr. Posadowski oświadczył, że rządy związane uważają za niemożliwe rozszerzenie systemu najniższych ceł i cła takie na bydło odrzuca.

W dalszym ciągu dyskusji wywołał sekretarz stanu Podbielski, że otwarcie granicy jest z powodu zarazy bydłowej niemożliwe. Dzięki ostrzejszemu przestrzeganiu zamknięcia granicy zapobiegło się rozszerzeniu zarazy bydłowej. Co do pomoru świń spodziewa się mowa, że uda się za pomocą szepienia temu zaradzić.

Posel Sittart (z centrum) zgadza się na zamknięcie granicy, żąda jednak pewnych wyjątków dla zachodnich prowincji.

W dalszym ciągu dyskusji hr. Posadowski stwierdził, że błędem jest twierdzenie, jakoby rolnictwo żadnego interesu nie miało w tem, aby traktaty handlowe przysły do skutku. Takie przedstawianie rzeczy mogłoby tylko przyczynić się do upadku rolnictwa.

W końcu przyjęto rozdział ten, w brzmieniu uchwalonem w pierwszym czytaniu i rozpoczęto dyskusję nad pozycją „Mleko i wytwory mleczarstwa“.

— Ależ pozostawiła córkę — rzekła głośno — moją pohańconą, zdaje mi się? Istnienie tego nie nie znaczącego stworzenia, które co najwyżej ze dwadzieścia razy spostrzegła, nie jej nie przypominało; szukała w pamięci, podczas gdy Dasch, uspokojony, określał się według zwyczaju trzy razy, zanim się położył na jej aksamitnej sukni.

Iwan wyjął z kieszeni burki list starannie owinięty; oko jego doświadczonego sługi spostrzegło niedaleko leżącą małą taczkę i z szacunkiem, złożony na niej list, podał go księżnej.

„Umie się znaleźć, pomyślała wielka dama; ale dla czego taki strasznie zmoknięty?“

— Panienska jest w powozie — rzekł — a powóz stoi przed gankiem.

Księżna spojrzęła na niego, tak zdziwiona, że zdawało jej się, że nie rozumiała.

— W powozie? — powtórzyła biorąc list, ale go nie otwierając.

— Do usług jasnie oświeconej pani — odrzekł Iwan.

— Idźcie zaraz po panienskę — rzekła nareszcie Darya, gdy zdołała myśli zebrać. — Przeprowadźcie ją tutaj i kaźcie konie wyłożyć.

— Konie są pocztowe — odrzekł z uszanowaniem poczciwy człowiek i kaszlnął, zasłoniwszy usta ręką.

— A więc niech tutaj wypoczną, a potem się je odprawia. Macie pieniądze? Tak? to dobrze. Przeprowadźcie mi panienskę, a sami idźcie rozgościć się w oficynie. Myślę, że przyda się wam trochę ciepła.

— Och! mnie — szepnął Iwan, przesuwając wierzchem ręki po oczach. — Dzięki pokornie waszej dostojności. Panienska zaraz przyjdzie.

Zuiknął, a drzwi się za nim zamknęły. Długa była droga od ciepłego i zacisznego apartamentu do zimnego ganku; księżna wiedziała, że będzie miała czas list przeczytać, zanim zjawi się przed nią młoda dziewczyna. Otworzyła kopertę i czytała; był to krótki bilecik, jeden z takich, które

Zanik narodowości francuskiej w Alzacji i Lotaryngii.

Pisma niemieckie ogłaszają wyniki spisu ludności w Alzacji i Lotaryngii w r. 1900. Przy spisie tym po raz pierwszy uwzględniono język ojczysty ludności. Wyniki zgadzają się zupełnie z tem, co o postępie germanizacji w tym kraju pisał niedawno p. Lepelletier. Ludność francuska zanika skutkiem niemieczenia się i ogromnego napływu Niemców z innych dzielnic państwa. W roku 1900 tylko 198.173 osoby przynależały do narodowości francuskiej. W tej liczbie było 14.933 poddanych francuskich. Z 1700 gmin było już tylko 311 takich, w których wolno dotąd używać języka francuskiego w stosunkach z władzami, t. j. gmin, posiadających większość francuską. 22 z nich znajduje się w Alzacji górnej, 3 w dolnej, a 286 w Lotaryngii. Ale i w tych gminach mieszka znaczny procent Niemców. Tylko 3 gminy są dotąd czysto francuskie. Z całego obszaru już trzy czwarte posiadają ludność mieszaną, t. j. więcej niż 10 procent ludności niemieckiej.

Szczególnie zastraszające są postępy germanizacji, jak już stwierdził Lepelletier, w Metz. W roku 1900 ludność jego składała się z 31.699 Niemców (bez wojska) a tylko 12.835 Francuzów. I tu germanizacja jest głównie następstwem napływu Niemców z cesarstwa. Z dzieci urodzonych od roku 1883 do 1898, tylko 6081 miało ojców urodzonych w Alzacji i Lotaryngii, a 11.864 pochodzących z krajów niemieckich.

„W Metz, powiada Lepelletier, istniało przez długi czas stronnictwo protestujące. Dziś już go nie ma. Zapewne nie wygasła jeszcze w sercach wielu mieszkańców Metz pamięć Francji. Patrioci z uczucia i tradycy, którzy ubolewają nad przeszłością i marzą o lepszej przyszłości. Istnieją jeszcze w Metz i całym kraju, ale nie występują oni energicznie. Przyszyczenie, pogodzenie się z faktem dokonany, poddawanie się prawom, przepisom i podatkom, które nie są uciążliwsze, niż gdzieindziej; wszystko to stłumiło ducha protestu. Nikt już nie wybiera kandydatów protestujących; żaden z członków rady miejskiej nie zdobył się na odwagę stawienia swojej kandydatury dla zaznaczenia oporu przeciw zaborowi dla obywateli Francuzów w Metz jest wielu takich, którzy zerwali zupełnie swoje związki z Francją, bo rodziny ich rozpozyszyły się, stosunki ich zmieniły się po wojnie, język ojczysty jest im już nieznan; są oni obywatelnymi na losy kraju, który jest już dla nich obcym. Wszyscy ci głosowaliby z przekonania

na kandydatów niemieckich. Przywiązanych do Francji można znaleźć tylko jeszcze wśród mieszczaństwa katolickiego w Metz“.

Ten sam autor powiada, że jeżeli stosunki będą rozwijać się nadal w ten sposób, jak dotychczas, to za dwadzieścia lub trzydzieści lat Francuzów w Alzacji i Lotaryngii będzie można policzyć na palcach, a tem samem „sprawa alzacka“ przestanie istnieć.

KRONIKA

Lwów, 25 września.

— **Metropolita** ks. Szeptycki wyjechał na kilka dni ze Lwowa.

— **Sejmik relacyjny.** Posel na Sejm ks. Masłkiewicz i posel do Rady państwa dr. Korol, zapowiedzieli sejmik relacyjny, który odbędzie się dnia 6 października b. r. w Rawie ruskiej w sali tamtejszej Rady powiatowej.

— **Inspektor gimnastyki dla szkół lwowskich.** Rada szkolna okręgowa we Lwowie powołała p. Edmunda Cenara na stanowisko inspektora gimnastyki dla szkół ludowych i wydziałowych miasta Lwowa.

— **Egzamin dojrzałości** w seminarjum nauczycielskim męskim we Lwowie złożyli w terminie jesiennym: Józef Biech (ekst.), Eliasz Dłaczek (ekst.), Kazimierz Głogowski, Antoni Kaczorowski, Zygmunt Kleszczyński (ekst.), Hersz Menkes (ekst.), Stanisław Mościński, Zygmunt Olpiński (ekst.), Klemens Prokopowicz (ekst.), Zdzisław Sabiński.

— **Poświęcenie sali „Filharmonii“** odbędzie się w sobotę, dnia 27 b. m. o godzinie 11 rano. Aktu poświęcenia dokona ks. prałat Lenkiewicz, pozem pierwszy przemówi do zgromadzonych. Następnie przemawiać będą: dyrektor Ludwik Heller, Władysław Żeleński imieniem kompozytorów polskich i Bronisław Laskowski imieniem prasy, jako delegat Towarzystwa dziennikarzy polskich. Wieczorem dnia tego odbędzie się pierwszy wielki koncert inauguracyjny.

Zaproszenia na uroczystość poświęcenia zostały już rozesłane. Osoby, które zaproszeń przez pomyłkę nie otrzymały, raczą zgłosić się do kancelaryi „Filharmonii“.

Na uroczystość poświęcenia i celem wzięcia udziału w koncertach przybyli już do Lwowa pp.: Zygmunt Stojowski i A. Myszyński. Nadto zapowiedzieli przybycie pp.: Wł. Żeleński, Baugnot Szopski i Grossmann z Warszawy.

— **Magistrat m. Lwowa** wzywa wszystkich, którzy obowiązani są do służenia w pospolitem ruszeniu, aby się zameldowali osobiście w ratuszu (sala Rady miejskiej) w terminie od 6—8 października b. r. włącznie, między godz. 8 rano a 2 po południu.

2)

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ.

LA MAMSELKA

(Z francuskiego, H. Gréville).

I.

(Ciąg dalszy).

Księżna poznała go natychmiast. Od lat dwudziestu Iwan był pełnomocnikiem kuzynki jej. Miskiej, wdowy, posiadającej niewielki majątek i córkę jedynaczkę. Oblicze biednego człowieka wyrażało wielką boleść.

— To wy, Iwanie? — rzekła wielka dama, kłębna nieprzyjemnym przecuciem. Woni zimna, wilgotnego futra wnikała z nim razem do salonu, podobna do woni, wychodzącej z długiego zamkniętej piwnicy.

Pełnomocnik skłonił się nisko i głosem, który daremnie usiłował wzmoocnić:

— Krewna waszej dostojności, Anna Mirska, kolajowna Mirska życzyła wam długiego życia... — rzekł pochyliając nisko głowę.

— Umarła? — zawołała księżna, słysząc tę formułkę, używaną do oznajmienia czyjej śmierci; przeżegnała się.

— Temu pięć dni, wasza dostojność. Drogi takie popsute, że nie można była zawiadomić całej rodziny o pogrzebie.

„Czuć go zmokłym psem“, pomyślała szybko wielka pani, biorąc flakon z perfumami do powąchania.

Człowiek stał koło drzwi, a coraz szersza plama wilgotna tworzyła się w okolo jego butów.

„Umarła ta biedna Aniuta!“ myślała księżna. „Byłyśmy w jednym wieku... Jeszcze jedna, która z miłości poszła za mężem! I to mnóstwo dzieci, które miała, wychowała i potraciła...“

się pisze w przeddzień zgonu, wówczas, gdy każda minuta opłacona na wagę złota, gdy ręka odmawia postuśnienia, a mózg myśli zebrać nie może.

„Darya, ona już niema nikogo prócz ciebie. Jesteś jej chrestną matką. Z pomocą Boga, który ciebie wynagrodzi, uczyni z niej dobrą i uczciwą kobietę. Dziękuję ci.“

Anna Mirska.

Księżna dziwnie wzruszona, upuściła list na kolana. Wzruszenia, którego nie pamiętała, nie spodziewała się nigdy już doznać — takie rzeczy nie zdarzają się „w wielkim świecie“ — chwyciła ją za gardło i tak samo jak Iwan, odwrotną stroną dłoni przetarła oczy. Człowiek z ludu i wielka pani w ten sam sposób łzy swoje ukryli...

Gdy po chwili Darya przejrzała, gdy mgła przelotna zesza z błękitnych oczu — zobaczyła stojącą przed sobą, trochę bliżej niż tam, gdzie stał przed tem Iwan, w czerni żałobnej, sierotę, z opuszczonymi wzdłuż sukni rękami i pochyłą na piersi głową.

II.

Podobna do matki, — och! — jakże podobna do matki, gdy była w jej wieku! — Darysi się zdawało, że młodość jej wróciła.

Nie bardzo skusna, ale bardzo szczeniła, zgrabna, z włosami tak jasnymi, że wydawały się białe, jak len, zebranymi w jedną masę związaną czarną wstążką, z kądem spływały po niższej kolan; oczy jasno-orzechowe z fosforycznymi błyskami, jakby rubinów co nadawało niewinnemu spojzeniu urok prawie nadnaturalnej tajemniczości; usta pełne, czerwone z kształtnymi wargami, zaokrąglonymi jak owoc, skłonniemi do dąsów, tak samo, jak do pocałunków, czoło wysokie, ładnie uwienieczone włosami; nosek mały, uparty, z rozszerzonymi nozdrzami; Aniuta była wcieleniem rasy, tak samo, jak jej chrestna matka była wcieleniem epoki.

Bardzo młodziutka, szesnastce lat zaledwie, a już piękna, więcej niż ładna, z wydatną piersią i giętką w biodrach, stworzona

do macierzyństwa, do czynu, energii, wiele już się nacierpiła, a to cierpienie w dziele jej dziewczynie zrodziło rezygnację. Piękna jej, wrodzona śmiałość zasnala już upokorzenia i względnej biedy i dla tego stała z pochyłą głową o kilka kroków od chrestnej matki, dławiając w sobie pragnienie serca, które ją popychało ku tej, która miała stanowić o jej przyszłym losie.

Gotowa ją kochać, ponieważ nie miała już nikogo na świecie z wyjątkiem Iwana, uniezzonej jej przyjaciela i opiekuna, Aniuta była by skonała ze wstydu, gdyby księżna ją posądziła, że jej uniesienie nie płynie z serdecznych pobudek i że tylko swój własny interes ma na myśli.

Zrezygnowana, uległa, ale nie uniezona, czekała...

Księżna przypatrywała jej się o wiele dłużej niż przypuszczała... Nareszcie, rodzaj magicznego obezwładnienia, któremu obie uległy, przysnął...

— Aniuta — rzekła księżna — chodź mnie pocałować, biedne dziecko!

Jednym skokiem młoda dziewczyna przebiegła przestrzeń i upadała na kolana, kryjąc twarz w fałdy aksamitnej sukni; Dash z drugiej strony zawarczał... Pani poczęstowała go klapssem po nosku i grzeczne dziecko uciekło.

— Mateczko, mateczko — kręka młoda dziewczyna — nie mam już nikogo prócz ciebie... i Boga!

Ruchem nieskonecznym wdzięcznym, przy którym mięknie linie jej młodego i gibkiego ciała rysowały się pod sztywną materją sukni, wyciągnęła błagalnie dłoń, aż do ramion księżnej, nie śmiejąc ich dotknąć jednakże.

Ten ruch obudził w Darysi wszystkie wspomnienia z podróży do krajów, gdzie sztuką oddycha się na równi z wonią drzew laurowych i cytrynowych.

„Wspaniała! — pomyślała sobie. Co za model dla rzeźbiarza i malarza!...“

(Ciąg dalszy nastąpi).

wiekim fundatorach „Macierzy polskiej“ we Lwowie.

Głównym ofiarodawcą był ksiądz Kazimierz Hulanicki, typ w codziennym życiu niezbyt sympatyczny, ale wielce oryginalny i ciekawy. Urodził się w roku 1805, o jego pochodzeniu żadnych nie zdołaliśmy zacerpnąć wiadomości; w dwudziestym roku życia wstępuje do seminarium kamienieckiego, gdzie otrzymuje święcenia kapłańskie w roku 1830. Musiał być w Akademii duchownej, posiadał bowiem naukowy stopień magistra teologii. W roku 1840 pełni już obowiązki proboszcza w Chocimiu, w Bessarabii, gdzie zostawał do roku 1860; w tym czasie przeniesiony na probostwo w Kumanowie na Podolu (powiat płoskirowski). W pięć lat później asesor konsystorza kamienieckiego, a po zniesieniu dycezyi podolskiej, proboszcz kościoła potrynitarzkiego w Kamieńcu; w roku 1867 kanonik honorowy; umarł 19 lipca 1874 roku, pogrzebany w katakumbach miejscowego cmentarza obok innych dygnitarzy kresowej katedry.

Współcześnie skreślona notatka przez człowieka, którego prawdomówność kwestionować nie można, wystawia temu oryginałowi i dziwakowi świadectwo niezbyt pochlebne: Ksiądz Hulanicki, szorstki w obejściu, miał opinię uczonego; czytał dużo, ale nie umiał nigdy zapanować nad nagromadzonym pod czaszką materiałem; niby filozof, niby demokrat, wyglądał na wielkiego szlachty nieprzyjaciela i po trochu niedowiarka; lud przedewszystkiem u niego był na myśli, co mu nie przeszkadzało być nieużytem i służyć nawet ubogim jedynie za pieniądze. Przepuszczać można, że w Bessarabii nabył owych niesympatycznych nawyczek. A jednak ks. Hulanicki pozornie jeno wyglądał tak bardzo ujemnie, bo głównym, a ukrytym celem jego żywota stała się od dawna chęć zostawienia po sobie dobrej pamięci u ludzi. Powziawszy z góry pewien plan, dąży do uskutecznienia tegoż konsekwentnie; potrzebował do urzeczywistnienia ukrytej myśli znaczniejszej kwoty, zarabiał więc bez wahania na miano nieużytego skąpeca, dusigrosza, nęka swoich dłużników okropnie, wylizca skrupulatnie narosłe procenta, a zebrany w ten sposób fundusik chowa pod piecem, dokładając bezustannie do złożonej tam dawniej sumki.

Przed zgonem wzywa ks. Hulanicki ze Żwańca ks. Jana Sawickiego i przemawia do zdziwionego niepomału przyjaciela w następujące słowa: „Zebrałem trochę grosza na rzecz publiczną, sam nim rozporządzić nie mogę, bo jeszcze teraz nie pora; tobie więc zapisuję całą pozostałość w gotówce i czynię cię szafarzem. Użyj się jej, jak będzie potrzeba i na co będzie potrzeba: na broń — to na broń, na lemięsz — to na lemięsz, na książki — to na książki. Oto masz skrypt W... na 10.000 rubli, a nadto trochę gotówki“.

Nastąpiła długa dyskusja; ks. Sawicki wzdragał się początkowo brnąć na siebie wielką bądźco bądź odpowiedzialność, w końcu jednak ustąpił naleganiom oryginała.

— A gdzie gotówka? spytał.

— A gdzie ma być gotówka u księdza, jeżeli nie pod piecem; odwał cegłę, tam ją znajdziesz.

Stało się, jak powiedział. Rodzina ks. Hulanickiego przekonawszy się o prawomocności uczynionego ks. Sawickiemu zapisu, nie myślała go nękać pozwami i procesami, a proboszcz żwanięcki tym czasem ulokował gotówkę w papierach wartościowych, odsetki od W...ego zbierał pilnie, z kolei podniósł sumę należną, która z poprzednio zebranymi dobiegła w końcu do poważnej wcale kwoty 27.500 rubli. Trzecią część jej dorobił już ks. Sawicki.

Należało wreszcie zastanowić się, na jaki cel użyteczności publicznej poświęcić zapis spoczywającego na cmentarzu kamienieckim dziwaka. W sąsiedztwie Żwańca mieszkał wypróbowany przyjaciel ks. Sawickiego, jeden z najuczynniejszych i najświetlejszych ziemian na Podniestrzu podolskim, p. Bohdan Żebrowski, do niego więc udał się dziekan kamieniecki po radę. Rozpatrzywszy różne projekty, postanawiają obaj powierzyć zebrany fundusz Ignacemu Józefowi Kraszewskiemu, który właśnie ogłaszał w dziennikach przepiękną myśl utworzenia „Macierzy polskiej“.

Całe społeczeństwo gotowało się podówczas do uczczenia półwiekowej działalności nestora pisarzy polskich; na uroczystości jubileuszowe pospieszył wraz z innymi do Krakowa i p. Bohdan Żebrowski. Jubilat, już dawniej o wszystkim listownie powiadomiony, wita podolskiego ziemianina sercem całym; nakreślony przez Kraszewskiego w ogólnych zarysach projekt fundacji, zostaje przez ofiarodawcę i pośrednika przyjęty: $\frac{2}{3}$ kapitału przeznaczono na wydawnictwa ludowe z kierunkiem katolickim; $\frac{1}{3}$ na utrzymanie, a raczej wychowanie dzieci emigrantów. Naturalnie mowa tu o odsetkach, kapitał pozostał nienaruszony, a Kraszewski dołączył doń parę tysięcy przez siebie na ten cel zebranych.

Ks. Sawicki i p. Żebrowski nie mogli atoli całej sumy podnieść od razu; czynność

ta wymagała dłuższego czasu, a jubilat pragnął co rychlej oglądać w czyn wprowadzoną piękną i pożyteczną myśl, której był pierwszym inicjatorem. Pisze więc do p. Żebrowskiego z Salzburga w dniu 9 sierpnia 1880 roku.

Szanowny Panie!

W powrocie z Gasteinu, dokąd mnie doktor wyprawił, miałem przyjemność otrzymać tu list Jego, na który spieszę z odpowiedzią.

Po odebraniu 1500 rubli sr., zająłem się natychmiast opracowaniem Statutów dla Macierzy, do których napisania wezwałem, oprócz innych, i profesora prawa w Uniwersytecie lwowskim dr. Rittnera. Statut ubezpieczający był Macierzy, według zasad Panu Dobrodziejowi wiadomych, jest przygotowany. Nie mogłem jednak dotąd przystąpić do ufundowania Macierzy, oczekując na zrealizowanie kapitału, od którego był jej zawisł. Nie zgłaszałem się zaś do Pana Dobrodzieję nie chcąc być natrętnym, a będąc spokojnym, że w ciągu roku wszystko się spełni.

Pieniądze leżą w gotówce u mnie, a do nich z innych funduszy przyłączyłem 1500 rubli. Oprócz tego, ponieważ kapitał w stosunku do celów nie jest zbyt wielkim, zamierzam i odsetki do czasu wejścia w życie do kapitału wcielić, aby fundusz powiększyć.

Potrzeba tego tem bardziej, że wedle życzenia ofiarodawcy, które mi Pan Dobrodziej przesłałeś — połowa, t. j. 10.000 r. ma być przeznaczoną na pomoc naukową dla dzieci wychodźców (i wdów). Mam jeszcze nadzieję, że i p. L. Grabowski z Królestwa doda do Macierzy 20.000 r., a wówczas ona rozpocznie życie w bardzo dobrych warunkach. Byle się to spełniło.

Lecz czy Grabowski da czy nie, z kilkunastu tysiącami na wydawnictwa a 10.000 na pomoc naukową, jak tylko pieniądze się zbiorą — natychmiast fundację tę prawnie zrobię. Pieniądzy — tak kapitał jak i odsetki — nie można inaczej przesłać, tylko na moje ręce do Dreżna. Gdy się zbiorą, natychmiast je zmienię na procentujące papiery albo akcje jakie lub Listy Towarzystwa kredytowego polskiego i złożę w Wydziale krajowym we Lwowie, pod którego opieką instytucja zostawać będzie. W każdym razie zaręczę mogę za jej trwałość i nienaruszalność funduszu, który będzie żelaznym i tylko odsetki z niego obracać się mają na cel wyznaczony. Dnia 15 sierpnia zmuszony powracać zwolna i zatrzymać się w Wiedniu, będę dopiero w Dreżnie około 1 września (choć to jeszcze niepewna). Spodziewam się być dla odwiedzenia rodziny w Warszawie. Byłoby dogodnym naówczas pieniądze bez przeszywania odebrać, ale wątpię, aby się to złożyć mogło.

Odpowiedź łaskawa znajdzie mnie w Dreżnie. Mam słabą nadzieję może — ale i to waptliwa — w tych dniach zwrócić drogę powrotną na Ischl. Jeżeli tam będę, w takim razie do widzenia. Z najgłębszym szacunkiem, sługa obowiązany J. I. Kraszewski.

List jutro we wtorek jeszceby mnie mógł może zastać w Salzburgu — Hotel de l'Europe, ale to niepewna. Jestem trochę niezdrów.

Niestety nadzieje żywione przez Kraszewskiego zawiodły: Ludwik Grabowski nie dał na „Macierz“ ani grosza. Był on sędzią trybunału i właścicielem ziemskim, a o tragiczne jego śmierci nad Sekwaną doniosła *Biesiada literacka* w nr. 8 z 1890 roku: „W Paryżu został napadnięty i uduszony, w celu rabunku, Ludwik Grabowski. Napadnięty na ulicy, został obrabowany z wartościowych papierów i gotówki; papiery zawsze nosił przy sobie w wielkiej ilości. Jest podejrzenie, że rabusie upatryli swój łup w drodze do Paryża, a może nawet podążyli za nim z Warszawy. On to w czasie jubileuszu I. J. Kraszewskiego, zadeklarował złożyć do rozporządzenia jubilat kilkadziesiąt tysięcy rubli na cele oświaty ludowej... ale grosza nie dał. Brat jego także człowiek bogaty, odebrał sobie życie, więc i postępowanie Ludwika trzeba wziąć na karb zbroczenia umysłowego; tylko to szczęśliwie, że zmarły około powiększenia fortuny, odziedziczonej po stryju, umiał chodzić doskonale“.

Tak Kraszewski jak i Żebrowski, acz mieszkali zdala od siebie, nie spuszczaali ani na chwilę z oka sprawy fundacji. Pierwszy z nich omawiał z Wydziałem krajowym poszczególne paragrafy statutu, drugi wraz z przeznaczym ks. Sawickim ściągali i kapitalizowali fundusze, dążąc do zebrania jaknajpokaźniejszej kwoty.

Trzy listy Kraszewskiego do Bohdana Żebrowskiego, które powtarzamy poniżej w dosłownem brzmieniu, malują najdosadniej wszelkie trudy i zabiegi inicjatora i fundatorów „Macierzy“.

Wildbad d. 23 lipca 1881.

Szanowny Panie!

Z niewymowną radością list Jego odebrałem. Bawię tu dla kuracji do dnia 1—3 sierpnia, potem powracam do Dreżna, natychmiast zajmę się stanowczem ufundowaniem Macierzy z powierzonego mi funduszu,

do którego ja mam zbieranych jeszcze 4000 rubli około.

Ale niepodobna składać tych pieniędzy, dopóki nie będzie Wydział krajowy lwowski w zgodzie o warunki, a znowu Wydział będzie wymagał natychmiastowego złożenia funduszu.

Trzeba więc się nam umówić o termin stanowczy i zjechać chyba we Lwowie razem, jeżeli funduszu na moje ręce przesłać nie chcecie. Wchodzę w to, że wszyscyśmy śmiertelni, że potrzeba być ostrożnym — ale możecie być spokojni, że fundusz przeciw myśli fundatora nie będzie użyty.

Racz mnie zawiadomić, kiedy byś mógł go przywieźć albo przysłać do Lwowa, musiałbym pojechać umyślnie. Uczynię to chętnie.

Oczekam na Jego odpowiedź. Z najgłębszym szacunkiem, sługa wierny

J. I. Kraszewski.

Żebrowski i ks. Sawicki widocznie zdołali zgromadzić już u siebie cały fundusz i postanowili go przesłać za pośrednictwem wspólnego sąsiada, p. Waclawa Giżyckiego do Lwowa, w dniu bowiem 2 stycznia 1882 r. pisze nestor pisarzy polskich:

Spieszę Panu Dobrodziejowi podziękować za dobrą wiadomość. Dziś odebrawszy list a nie będąc bardzo zdrow, nie mogę stanąć w czas do Lwowa, ale proszę, aby składając pieniądze W. Giżycki wyraźnie zastrzegł, iż akt i warunki fundacji ja sam przywieźć i oznaczyć. Przybędę zapewne w tym celu w końcu stycznia i przywieźć z sobą leżące u mnie 4000 rubli.

Zasłałem Panu najlepsze, najgorętsze życzenia szczęśliwego Roku. Masz Pan zasługę wielką za dokonane dzieło, a z duszy bym rad, gdyby mi wolno było to publicznie wyznać.

Serdeczne pozdrowienie i wyrazy szacunku z jakim zostaje Jego na zawsze wdzięcznym sługą

J. I. Kraszewski.

Ostatni list w tej sprawie, datowany w Dreżnie 30 stycznia 1882 r. opiewa dosłownie:

Szanowny Panie! Nie wiem co się z listami moimi dzieje i czy je Pan odbierasz, dlatego ten już wyprawiam za rewerssem dla pewności. P. Giżycki złożył tę sumę, o czem ja Panu listownie doniosłem, sam zaś miałem natychmiast jechać do Lwowa dla urzędowego określenia warunków fundacji. Miałem być we Lwowie d. 3 lutego, tymczasem zaskarbłem mocno na broachitis i zagrożony zostałem zapaleniem płuc, które w 70 roku życia jest prawie zawsze śmiertelnem. Doktor mi nie pozwolił jechać. Urządziłem się więc listownie komunikując z Marszałkiem Zyblikiewiczem i przesyłając mu dodatkowo 4000 r. sr., aby statut wedle myśli przemennie podanych spisano.

Wedle życzenia Waszego tylko $\frac{1}{3}$ część dochodu oznaczyłem dla dzieci emigrantów na pomoc do wychowania. Poręka, że pisma wydawane będą w duchu katolickim, jest ksiądz w Komitecie zasiadający (ks. Jan Siemiński). Zresztą fundusz zabezpieczony jako żelazny i nietknięty, ale na inny żaden cel dochodów już odrywać nie można, bo i tak one będą szczupłe. Bardzo mi przykro, że ja teraz z Panem się zjechać nie mogę; jeżeli byś zechciał fundować te sześć Mszy za duszę fundatora, a mógł być we Lwowie, sekretarz przyszłej Macierzy, p. Wł. Bełza (ul. Łyczakowska 19 a) będzie Mu pomocą.

Wydział krajowy będzie czuwał nad Instytucją i możecie być spokojni o jej trwałość i dobre użytkowanie. Najpoważniejsi ludzie zasiadają w Komitecie.

Zdaje się, że inne jeszcze dary pomnożą fundusz główny, który Wam zawdzięczamy. Niech Wam Bóg za to błogosławi. Z prawdziwym szacunkiem, Wasz wdzięczny sługa

J. I. Kraszewski.

I sprawdzili się słowa jubilat w całej rozciągłości: „Macierz polska“ spełnia swe zaszczytne zadanie od szeregów lat ku ogólnemu zadowoleniu. Cyfry rzuconych między lud dziełek rosą z rokiem każdym, zapotrzebowanie poważnej i zanej strawy duchowej zwiększa się ogromnie. Wydział krajowy czuwa nad piękną Instytucją, najpoważniejsi obywatele kraju zasiadają w „Komitecie“ nadzorczym, a i Bóg błogosławił księdzu Sawickiemu powoliwszy mu dożyć sędziwej starości w ogólnem poszanowaniu i czei nieklamanej. Zamykając powieki mógł dziekan kamieniecki przekonać się, że godnie wypełnił powierzoną sobie przez ks. Hulanickiego misję.

Dalsze dzieje „Macierzy polskiej“ wykraczają po za ramy niniejszego szkicu. My pragnęliśmy jeno przypomnieć ogólnie, że u kolebki pożytecznej instytucji stali obok inicjatora, Józefa Ignacego Kraszewskiego, w pierwszym rządzie ks. Jan Sawicki i Bohdan Żebrowski, wykonawcy ostatniej woli ks. Kazimierza Hulanickiego.

Michał Rolle.

Z Izby sądowej.

(Oszustwo.)

Rozprawa karna przeciw Hipolitowi Winnickiemu i Józefie Kummerowej o zbrodnie oszustwa zakończyła się wczoraj wieczorem.

Na podstawie werdyktu sędziów przysięgłych skazał trybunał Winnickiego na karę 5-miesięcznego więzienia, Kummerową zaś uwolnił od winy i kary.

Winnicki wyrok przyjął.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Koncesje kolejowe. Ministerstwo kolei żelaznych udzieliło na przeciąg sześciu miesięcy zezwolenia ces. i król. porucznikowi ułanów Wiktorowi Kochanowskiemu na podjęcie przedwstępnych robót technicznych, celem wybudowania wąskotorowej kolei lokalnej z Sanoka przez Mrzygłód, Birczę i Krasiczyn do Przemysła.

Udzielona reskryptem z dnia 26 czerwca 1901 r. na rok jeden koncesja autoryzowanemu przy władze inżynierowi Waleryanowi Dzieślewskiemu we Lwowie w spółce z inżynierem Karolem Grenlichem w Lucernie, na podjęcie przedwstępnych prac technicznych, celem wybudowania wąskotorowej kolei górskiej, pędzonej siłą elektryczną lub parą, ze stacyi Zakopane aż do Czarnego Stawu, względnie na szczyt Swinnicy lub Koziego Wierchu, została przedłużoną na dalszy jeden rok.

Wiedeń, 25 września. (Telegram). Neue Fr. Presse donosi, że ogólny dochód kolei Północnej w tym roku nie będzie mniejszy jak w roku ubiegłym. Możliwe jest nawet pewne polepszenie. W każdym razie dochód z głównych linii tej kolei nie przewyższy kwoty 100 zł. na akcję, i z tego to powodu odpada także udział Państwa w części zysku.

Żniwa w Rosyi. (Telegram). Urzędowe sprawozdanie o żniwach zaznacza, że ogólny wynik zbiorów jest w roku bieżącym o wiele pomysłniejszy, aniżeli lat poprzednich.

Kartel naftowy w Rumunii. D. 23 b. m. przyszedł do skutku kartel pomiędzy głównymi producentami nafty w Rumuni.

Wiedeń, 24 września. (Kursa giełdy wiedeńskiej). Losy: a) procentowe: Austriackie zakładu krajowego z oblig. pr. z roku 1880 3-prc. 265.—, Austr. zakł. kr. z obl. pr. z r. 1889 3-prc. 263.—, Tow. żegl. na Dunaju 100 zł. m. k. 4-prc. —.—, Uregul. Dunaju z 1870 r. 100 zł. 5-prc. 288.50, Węg. Banku hip. po 100 zł. 4-prc. 255.—, Pożyczka serb. prem. po 100 fr. 2-prc. 89.—, Tureckie oblig. prem. kolej po 400 fr. 114.50, b) bezprocentowe: Budapeszteńskie (Basileica) 5 zł. 19.10, Zakł. kred. dla h. i p. po 100 zł. 430.—, Clary 40 zł. m. k. 206.—, Pożyczka m. Insbruku 20 zł. 89.—, Losy m. Krakowa 20 zł. 79.—, Pożyczka m. Lublany 20 zł. 78.—, Ofen 40 zł. 196.—, Palfy 40 zł. m. k. 192.—, Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł. 54.70, Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł. 27.60, Losy fund. Arcyksięcia Rudolfa 10 zł. 72.—, Salma 40 zł. m. k. 245.50, Pożyczka Salzburga 20 zł. 83.—, Pożyczka St. Genois 40 zł. m. k. 269.—, Losy komunalne m. Wiednia z 1874 r. 425.—.

Wiedeń, 25 września. Cukier (silnie) 17.80 do —.—. Spirytus 40.— do —.— (bez zmiany). Nafta niezmienną.

Wiedeń, 25 września. Targ zbożowy. (Kursa w koronach i po 50 klg.). Pszenica na jesień 7.12 do 7.13 Pszenica na wiosnę 7.37 do 7.38. Pszenica na maj-czerwiec —.— do —.—. Żyto na wiosnę 6.65 do 6.66. Żyto na maj-czerwiec —.— do —.—. Żyto na jesień 6.47 do 6.48. Kukurudza na maj-czerwiec —.— do —.—. Kukurudza na lipiec-sierpień —.— do —.—. Kukurudza na sierpień-wrzesień —.— do —.—. Kukurudza na wrzesień-paźdz. 5.96 do 5.98. Owies na wiosnę 6.23 do 6.25. Owies na maj-czerwiec —.— do —.—. Owies na jesień 5.97 do 5.98. Rzepak na sierpień-wrzesień —.— do —.—. Rzepak na wrzesień-październik —.— do —.—. Rzepak na styczeń-luty —.— do —.—. Olej rzepakowy —.— do —.—.

Uspodobienie: nieco silniejsze. — Pogoda piękna.

Budapeszt, 25 września. Targ zbożowy (Kursa w koronach i po 50 klg.). Pszenica na czerwiec —.— do —.—. Pszenica na pa-

ździernik 6-88 do 6-89. Pszenica na kwiecień 7-15 do 7-16. Żyto na kwiecień 6-36 do 6-37. Żyto na maj — do —. Żyto na październik 6-18 do 6-19. Owies na kwiecień 5-94 do 5-95. Owies na paźd. 5-65 do 5-66. Kukurudza na maj 5-59 do 5-60. Kukurudza na lipiec — do —. Kukurudza na sierpień — do —. Kukurudza na wrzesień — do —. Rzepak na sierpień 11-70 do 11-80.

Oferty: mierne. — Chęć kupna: ograniczona. — Usposobienie: spokojne. — Pogoda: chłodno.

Berlin, 25 września. Banknoty austriackie 85-40, Spirytus 41-70.

Frankfurt, 25 września. Austriackie, Kredyty 216-10, Koleje państwowe —, Alpiny 187-10, Disconto 205-75, Laura —, Montany —.

Paryż, 25 września. Trzyprocentowa renta 100-07. Mąka 28-85.

Giełda towarowa. Cukier surowy loco Aussig 17-55 do 17-65, loco Ołomuniec 16-25 do 16-35, loco Berno-Wiedeń 16-35 do 16-45, na paźdz.-grudz. loco Aussig 17-90 do 18—, Cukier w kostkach: prima 88-75 do 89—, secunda 88-25 do 88-50. Spirytus konyntyn-gentowany: loco Wiedeń 40— do 40-40, Nafta kaukaska: transito Tryest 6— do 6-50, galicyjska przeźroczysta 36— do 36-50. (Ceny w koronach).

Targ zbożowy.

Lwów, 25 września. Waluta koronowa. Cena za 50 kg. loco Lwów. Pszenica gotowa 7— do 7-15, pszenica nowa 6-75 do 6-85, żyto gotowe 5-75 do 6—, żyto na termin 5-50 do 5-75, owies obrocny gotowy 5-50 do 6—, owies obrocny na termin 5-25 do 5-75, jęczmień pastewny 5— do 5-25, jęczmień browarniczy 5-50 do 5-75, rzepak 9-25 do 10-25, lnianka — do —, groch pastewny 5-50 do 6—, groch do gotowania 7— do 8-50, wyka 4-50 do 5—, nasienie lniane — do —, nasienie konopne — do —, bób — do —, bobik 4-50 do 4-80, hreczka — do —, kukurudza nowa 5— do 5-50, kukurudza stara 6-60 do 6-80, ehmiel za 55 kilo — do —, konieczyzna czerwona 42— do 50—, konieczyzna biała 60— do 80—, konieczyzna szwedzka — do —, tymotka 18— do 23—.

Spirytus loco za 50 litr. gotowy paritas Tarnopol 16-50 do 16-75, za 50 litr. paritas Tarnopol na termin — do —, waranty — do —, ekskontyngantowy 7-50 do 7-75

Usposobienie: niezmiennie.

OSTATNIA POCZTA

Jubileuszowe uroczystości Kossuthowskie i ich charakter polityczny przedstawiają półtorędzienne dzienniki węgierskie, jak następuje: „Należy stwierdzić, że pełna pietyzmu uroczystość poświęcona była Kossuthowi przede wszystkim jako bojownikowi o konstytucję, jako jednemu z głównych przywódców ruchu, dążącego do reformy konstytucyjnej. To stwierdzali wszyscy prawie mówcy, ten charakter uroczystości utrzymano wszędzie, a zatem wszystkie stronnictwa mogły z całym zapałem przekonania brać udział w uroczystości, bez zastrzeżeń“.

Dzienniki zagraniczne podają niepotwierdzoną dotąd wiadomość, że niemiecki następca tronu zaręczył się wkrótce z księżniczką Albany, Alicją. Księżniczka Alicja, córka zmarłego w r. 1884 księcia Leopolda Albany, syna królowej Wiktorji i księżnej Heleny z domu Waldeck Pymont, urodziła się dnia 25 lutego 1883 r. Jest siostrą księcia Karola Edwarda sasko-koburskiego, który po śmierci stryja swojego, księcia Alfreda edynburskiego, objął rządy w Szkocji. Księżniczka Alicja bawi często w Poczdamie.

Jak wiadomo z depeszy, członek berlińskiej rady miejskiej Kaufmann zrzekł się urzędu drugiego burmistrza miasta Berlina. Sprawa z jego wyborem była swego czasu bardzo głośna. Cesarz wyboru nie potwierdził, ponieważ Kaufmanna usunięto swego czasu ze związku oficerów rezerwy dla tego, że był jawnym wyznawcą idei liberalnych. Rada miejska wybrała go jednak ponownie burmistrzem, w skutek czego nastąpiło nadzwyczaj drażliwe napięcie pomiędzy nią a koroną. Cesarz wzbraniał się do ostatniej chwili zatwierdzić ów wybór — rada miejska zaś nie chciała ustąpić. Obecna rezygnacja p. Kaufmann, który leczy się w sanatorium, wybrał radę z kłopotu.

Na wielkim zgromadzeniu robotników w Norymberdze poseł Bebel zapowiedział, że socjalistyczni posłowie rozpoczną obstrukcję, gdy rozpocznie się w parlamencie niemieckim dyskusja nad taryfą cłową.

W formie pogłoski donoszą z Petersburga, że rząd rosyjski zamierza wkrótce wypowiedzieć traktat handlowy z Niemcami, co ma być odpowiedzią na obecny kierunek niemieckiej polityki cłowej, mianowicie na podwyższenie cel zbożowych w niemieckiej taryfie.

Trzydzieści spraw o zaburzenia włościańskie w gubernii półtańskiej, jak donosi *Kijewlanin*, przekazano do osądzenia kijowskiej Izbie sądowej, która rozpoznawać je będzie w Półtawie; pozostałe sprawy o rozruch włościańskich sędzić będzie, również w Półtawie, na kadencji wyjazdowej, Izba sądowa charkowska. Sprawy rozpoczną się 29 b. m. i będą sądzone przy udziale przysięgłych, lecz przy drzwiach zamkniętych.

Z Belgradu donoszą, że król Aleksander z małżonką wyjedzie w połowie października do Rosji, celem złożenia wizyty dworowi carskiemu podczas jego pobytu w Liwadii. Królowi towarzyszyć będzie prezes gabinetu dr. Vuicz. Po powrocie królestwa do kraju nastąpi otwarcie słupek serbskiej mową tronową, której wybitny ustęp będzie poświęcony wizycie w Rosji.

Z kół dyplomatycznych donoszą, że ambasador francuski w Rzymie czyni ciągle starania, żeby skłonić prezydenta Loubeta do wizyty u króla włoskiego. Prezydent republiki francuskiej waha się jednak i zapewne odmówi, niechcąc jeszcze bardziej narazić sobie Ojca św. i katolików francuskich.

Stan rzeczy na półwyspie Bałkańskim poczyna znowu budzić zaniepokojenie. Na granicy turecko-bułgarskiej nagromadziło się podobno tyle materjału palnego, że drobna okoliczność stać się może przyczyną wybuchu. Obok tego telegramy donoszą nieustannie o zaburzeniach w Albanii, gdzie tak zażyty objawił się opór przeciw utworzeniu konsulatu rosyjskiego w Mitrowicy. Postawa ludności albańskiej może sprawić wielkie kłopoty rządowi turekiemu. W ogóle żywioł albański stał się w ostatnich czasach bardzo niewygodnym dla Porty.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 25 września. (Tel. pryw.). Sekcja prawnicza Rady miasta uchwaliła przedłożyć Radzie miejskiej wniosek o przeniesienie w stan spoczynku po 32-letniej pracy, p. Wincentego Eminowicza, naczelnika straży pożarnej i wyznaczyć mu emeryturę 7000 kor. rocznie.

Kraków, 25 września. (Tel. pr.) Komisja inwestycyjna miejska będzie dziś obradowała nad sprawozdaniem inwestycyjnym, według którego z jednomilionowej pożyczki wydano już 560.000 koron na budowę szkół, rzeźnię i inne mniejsze pozycje.

Wiedeń, 25 września. Najj. Pan odwiedził wczoraj po południu Swoją Wnuczkę Księżnę Elżbietę Windisch-Graetz i zabawiał u niej pół godziny.

Wiedeń, 25 września. Bawiący tu węgierscy ministrowie odbyli dziś o 9 rano naradę.

O 11 zebrali się ponownie obaj Prezydenci Ministrów, oraz Ministrowie i referenci fachowi na dalsze obrady ugodowe.

Wiedeń, 25 września. Obrady ugodowe toczyły się wczoraj od godziny 10—1 przed południem i od 4 do pół do 8 po południu. Obecni byli obaj Prezydenci Ministrów, obaj Ministrowie skarbu, handlu i rolnictwa. Przed południem toczyły się obrady nad autonomizacją taryfą cłową, po południu nad kwestjami finansowymi. Dziś o 11 rano dalszy ciąg konferencyi w sprawie autonomizacyjnej taryfy cłowej.

Wiedeń, 25 września. Konferencye ugodowe trwały wczoraj w dalszym ciągu od godziny 4 po południu.

Wiedeń, 25 września. Prezydent Ministrów Szell był wczoraj w południe u Najj. Pana na osobnem, jednogodzinnem posłuchaniu.

Praga, 25 września. Na wczorajszym posiedzeniu Wydziału krajowego przedłożył referent dla kolei krajowych hr. Schönborn sprawozdanie o kolei Niksdorf Ronów-Krasna Lipa. Ze sprawozdania tego okazało się, że rada gminna Niksdorfu zakazała umieszczenia tablicy na dworcu, z napisem w obu

językach. Referent odwołał się do zasadniczej uchwały Wydziału krajowego, według której na wszystkich kolejach krajowych i zasilanych z fundusów krajowych, mają być umieszczone tablice w obu językach. Przeciw temu wystąpili członkowie Wydziału pp. Werunsky i Oppinger, oświadczając, że zbyt ciężkie jest umieszczenie tablic w języku czeskim w okolicach czysto niemieckich. Mimo to przeszedł wniosek referenta przeciwko tym dwóm głosom.

Karlsbad, 25 września. Na cześć zjazdu przyrodników i lekarzy było miasto wczoraj wspaniale iluminowane. W kilku punktach urządziło miasto własnym kosztem bufety dla gości.

Tryest, 25 września. Zmarły tu wczoraj wielki przemysłowiec Galatti zapisał cały swój majątek, półtora miliona koron, miastu Tryestowi na urządzenie szpitala.

Budapeszt, 25 września. *Budapester Correspondenz* donosi: Obrady w sprawie kartelu naftowego będą dalej prowadzone w poniedziałek dnia 29 b. m. w Budapeszcie, w lokalu węgierskiego powszechnego Banku kredytowego, przy współudziale wszystkich stron interesowanych.

Budapeszt, 25 września. Wczoraj otwarto tu międzynarodowy Zjazd hotelarzy, przy licznym udziale uczestników z Monarchii i zagranicą.

Preszburg, 25 września. Otwarto tu wczoraj kongres właścicieli winnic. Uchwalono petycję do rządu w sprawie importu win włoskich.

Warszawa, 25 września. (Tel. pr.) W Wiesbadenie zmarł wczoraj skutkiem ataku sercowego Franciszek Salezy Lewental, założyciel *Kłosów*, „Biblioteki najcenniejszych utworów“, „Tygodnika romansów i powieści“ i wielu innych wydawnictw, wydawca i współwłaściciel *Kuryera Warszawskiego*. Zwłoki sprowadzone będą do Warszawy.

Poznań, 25 września. (Tel. pr.) U mecenasa dr. Wolińskiego odbyła się 2 i pół godzinna rewizja policyjna, na wniosek prokuratora, w celu zbadania papierów, dotyczących się czynności komitetu wrzesińskiego. Chodziło mianowicie o dowiedzenie się, jak i kto ułatwił ucieczkę Piaseckiej. Nie znaleziono żadnych kompromitujących papierów.

Kolonia, 25 września. Zgromadzenie delegatów międzynarodowego stowarzyszenia dla ustawowej ochrony robotników uchwaliło regulamin dla mającego powstać międzynarodowego biura pracy. Program ten w głównych zarysach jest następujący: „Międzynarodowe biuro pracy jest instytucją naukową, obowiązującą wypełniać zadania, postanowione przez statuty międzynarodowego stowarzyszenia, względnie zadania, przydzielone na podstawie statutów przez komitet stowarzyszenia. Międzynarodowe biuro pracy ma zachować ścisłą polityczną neutralność“. Uchwalono dalej rezolucję, w której uznano za uzasadniony zakaz nocnej pracy dla kobiet i polecono specjalnej komisji, by starała się wyrubić zakazowi temu jak najwięk-szy posłuch. Przyjęto oświadczenie co do zamianowania komisji, mającej zająć się wyszukaniem środków i dróg celem usunięcia szkodliwego dla zdrowia działania fosforu i bielu ołowianego. W końcu wyznaczono Bazyleę jako miejsce następnego zjazdu.

Monachium, 25 września. Przybył tu z Ragaz król rumuński i zabawi dwa dni.

Petersburg, 25 września. (Tel. pryw.). Polacy w Petersburgu urządzają wieczór literacko-artystyczny ku uczczeniu pamięci Siemiradzkiego. Dochód ma być użyty na fundację stypendyjną imienia Siemiradzkiego.

Sofia, 25 września. Prezes komitetu macedońskiego, generał Zonczew, który bez pozwolenia powrócił do Sofii, został natychmiast uwięziony.

Bruksela, 25 września. *Etoile belge* donosi, że wczoraj otwarto testament królowej belgijskiej, w którym zmarła wyraziła życzenie, by zwłok jej nie balsamowano i nie wystawiano na widok publiczny, i aby złożono obok zwłok syna.

Paryż, 25 września. Powrócił tu wczoraj minister marynarki Pelletan. Na dworcu witało ministra kilku członków ligi francusko-włoskiej, zapewniając go, że nie było potrzeby z jego strony żadnych usprawiedliwień, gdyż wszyscy jego zwolennicy są przekonani, iż jest on zawsze przyjacielem włoskiej demokracji.

Paryż, 25 września. *Figaro* ogłasza z zastrzeżeniem prywatną depeszę z Soeul, donoszącą o śmierci cesarza koreańskiego.

Paryż, 25 września. Socjalistyczny deputowany i przywódca górników Bassby, który dotąd zachęcał do pojednania, oświadczył w swoim dzienniku, że jest za natychmiastowym strejkim generalnym górników. Strejk stał się nieuniknionym w skutek zachowania się przedsiębiorstw górniczych, które zmniejszyły zapłatę i oddaliły wielu robotników. Strejk generalny na dążyć do ustanowienia minimum zapłaty. W Donai-Dorignes wybuchł już strejk. Obawiają się, że inni górnicy do niego się przyłączą.

Commentry, 25 września. Zebrał się tu kongres francuskich górników; obecnych

jest 35 delegatów, zastępujących 49 syndykatów.

Commentry, 25 września. Kongres górników odbywał wczoraj popołudniu właśnie posiedzenie, gdy nadeszła depesza z Donai-Dorignes z doniesieniem, że 8000 górników przystąpiło do strejku. Kongres zajmował się następnie sprawami spornymi między kilku delegatami i uchwalił rezolucję, potępiającą w ostrych słowach te właśnie i wzywającą delegatów, aby wspólnymi siłami proletaryatu działali przeciw kapitalizmowi.

Kopenhaga, 25 września. Rossyjski następca tronu w ks. Michał Aleksandrowicz i ks. Mikołaj grecki z małżonką przybyli tu wczoraj na yachcie „Caryca“ i udali się na zamek Bernstorff.

Chrystyania, 25 września. Dzienniki donoszą, że prezes angielskiego Towarzystwa geograficznego, Markham, wyraził się z wielkim uznaniem o wyprawie Sverdrupa, która jego zdaniem była największą ze wszystkich podbiegunowych wypraw i najważniejszą przywiozła zdobycze naukowe, a zarazem odkryła znaczny pas kraju.

Lucerna, 25 września. Stan zdrowia Salisburyego o tyle się polepszył, że może on używać przechadzki.

Londyn, 25 września. Henryk Phipps, członek instytutu „Carnegie“, złożył w ręce generała Bothy 100 000 dolarów z uwagą, że spodziewa się, iż teraz wszelkie spory ustaną i nie nie zajdzie takiego, co by mogło mieć nieprzyjemne znaczenie w obec Anglii. Phipps wyraził życzenie, aby pieniędzmi tymi zarządzali Botha, Delarey i jeszcze kilka zaufanych osób, wybranych przez generałów. Botha przyjmując dar oświadczył, że nie waha się wcale zapewnić, iż pieniądze będą użyte wyłącznie na cele dobroczynne a z pewnością nie przeciw Anglii. Miłuję pokój — mówił Botha — jedynym moim dążeniem jest teraz łagodzić nędzę współbraci. — Chamberlain zezwolił na utworzenie komitetu, mającego zarządzać tym darem, a zamianowanego przez Bothę i Delareya i wyznaczył ze strony Anglii jednego członka komitetu. Chamberlain oświadczył nadto, że wolałby wprowadzić, by pieniądze były użyte na wsparcie wdów i sierót bez różnicy, t. j. angielskich i boerskich; nie będzie jednak stawiał trudności obróceniu daru na wsparcie tylko dla wdów i sierót boerskich.

Londyn, 25 września. *Biuro Reutersa* donosi z Pekinu, że obecnie odbywa się oficjalne oddanie Chinom kolei Szanhaikwan-Niuenzwang ze strony Rosji.

Nowy Jork, 25 września. Donoszą z Colon, że przybyły tam 3 kompanie żołnierzy marynarki na okręcie wojennym amerykańskim „Pantera“, udały się z Colon do Panamy. Przybycie okrętu wojennego i wyładowanie wojska podziałało uspokajająco na ludność.

Johnstown, 25 września. (W Pensylwanii). Stan zdrowia Roosevelta jest dobry. Noc minęła dobrze. Temperatura normalna.

Pekin, 25 września. *Biuro Reutersa* donosi, że wicekról Czeng przekroczył mury Czengtiefu, uderzył na Bokserów i pobił ich. Chiński urząd spraw zagranicznych zawiadamia, że wojskowe środki przeciw powstańcom nie natrafiły nigdzie na poważny opór.

Wiedeń, 25 września 1902. — Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*). Godz. 2 mia. 30.

Akcyje austriackiego Zakładu kredyt. 685—, Akcyje węgierskiego Zakładu kredyt. 725—, Akcyje Anglobanku 275 50, Akcyje Unionbanku 540—, Akcyje Länderbanku 396—, Akcyje Bankverein 456-50, Akc. Bodencredit 930 —, Akcyje galicyjsk. Banku hipotecznego 538—, Akcyje Kolei państwowych 714 50, Akcyje Kolei Południowej 77—, Akcyje Tramway A) —, Akcyje Tramway B) —, Akcyje Kolei Elbethal 465-50, Akcyje Kolei Północnej —, Akcyje Kolei Czerniowieckiej 564—, Akcyje Alpiny 374-75, Akcyje Rima Muranyi 495-50, Akcyje Praskiego Towarzystwa żel. 1516—, Akcyje Fabryki broni 325-50, Akcyje Tureckie tytoniowe 320-50, Obligacye węgierskiej indemnizacji 97-85, Renta majowa 101—, Austriacka Renta koronowa 99-85, Węgierska Renta koron. 97-90, 56 l. Listy Tow. kredytowego ziem. 96 40, 4 pre. Listy Banku krajowego 97—, 4 i pół pre. Listy Banku krajowego 101—, 4 pre. Listy Banku hipotecznego 96-50, 4 i pół pre. Listy Banku hipotecznego 100-60, 5-pre. Listy Banku hipotecznego 110—, 4-pre. Gal. Obligacye propinacyjne 98-80, 4-pre. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893 97-50, 4-pre. pożyczka miasta Lwowa 94-85, Losy tureckie 115-25, Marki 117-10, Ruble 253 75.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krocnowiecki.

Nadesłane.

Zajmującą bardzo seryę obrazów z koronacji Króla Edwarda w Londynie wystawiono w Chromo-Fotoskopie (Pasaż Mikolascha).

W y k a z

pięciu liczb wyciągniętych w c. k. urzędzie loteryjnym we Lwowie dnia 24. września 1902.

25 — 77 — 16 — 40 — 3

Następne ciągnięcia odbędą się dnia 8. i 22. października 1902.

Fabryka asfaltu i papy dachowej

Szeligi-Łyszkiewicza

inżyniera

Lwów — Marcina 29,

osusza gorącym asfaltem, jako jedynym środkiem, najbardziej zawilgocone ściany w pomieszczeniach, niszczy grzyb drzewny.

Incasso

wekli i przekazów na wszystkie miejsca w kraju i zagranicą przyjmują

Sokal & Lilien

Zlecenia z prowincyi wykonujemy odwrotną pocztą.

Jako dobrą i pewną lokacyę

- 4% Listy hipoteczne koronowe, 4 1/2% Listy hipoteczne, 5% Listy hipoteczne premiowane, 4% Listy Tow. kred. ziemskiego, 4 1/2% Listy Banku krajowego, 4% Listy Banku krajowego, 5% Obligacje kumunalne Banku kraj., 4% Pożyczkę krajową, 4% Gal. Obligacje propinacyjne i wszelkie renty państwowe.

Nadto polecamy

Akcyje gal. Towarzystwa elektrycznego. Papiery te sprzedajemy i kupujemy po najdokładniejszym kursie dziennym.

KANTOR WYMIANY

c. k. uprz. gal. akcyjnego

BANKU HIPOTECZNEGO.

Ruch pociągów kolejowych obowiązujący z dniem 1. maja 1902 r. (Czas środkowo-europejski).

Table with columns: Pociąg, przyjeżdża do Lwowa [dworzec główny], Pociąg, odjeżdża ze Lwowa [z dworca głównego]. Rows list train numbers, destinations, and departure times.

Uwaga: Pora noona oznaczona jest ramkami. — Czas środkowo-europejski jest późniejszy o 36 minut od czasu lwowskiego.

CENNIK

lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów, dnia 25. września 1902.

Table with columns: I. Akcje za sztukę, II. Listy zastawne za 100 kor., III. Obligki za 100 kor., IV. Losy, V. Monety. Lists various financial instruments and their values.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 24. września 1902.

Table with columns: A. Ogólny dług państwa, B. Jednolity dług państwa w banknotach, C. Jednolity dług państwa w srebrze. Lists government debt and exchange rates.

Table with columns: B. Dług państwa (wzrostki w Radzie państwa), C. Obligacje kolejowe, D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej), E. Obligacje indemnizacyjne, F. Inne publiczne pożyczki. Lists various types of bonds and loans.

Table with columns: G. Listy zastawne, H. Obligacje z prawem pierwszeństwa, J. Losy (za sztukę). Lists more financial instruments and their values.

Table with columns: K. Akcje banków (za sztukę), L. Akcje Przedsiębiorstw transportowych, M. Akcje Przedsiębiorstw przemysłowych, N. WĘKSLA, O. WALUTY. Lists bank shares, transport and industrial company shares, exchange rates, and currencies.

Licytacje.

L. cz. E. 518/2 (3) (8023 3--3)
Na żądanie Józefa Schwannefeldta przemysłowca w Rudniku, odbędzie się dnia 30. września 1902 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7, licytacja realności whl. 576 ks. gr. Skalat objętej, składającej się z pb. lk. 237/2 oraz na tejże pobudowanego domu Nr. 33.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest ocenioną na 2400 kor.

Najniższa cena wynosi 1600 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszym zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju, co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Skalat, dnia 6. sierpnia 1902.

L. cz. E. 716/2 (5) (8000 3--3)

Dnia 23. października 1902 o godzinie 9 rano, odbędzie się w sądzie tutejszym (realności Hollandra) (licytacja realności wiejskiej whl. 2 gm. Moczerały.

Realność tę oceniono na 612 kor. 12 hal. Najniższa cena, poniżej sprzedaż nie przyjdzie do skutku, wynosi 408 kor. 08 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego

rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Mościska, dnia 18. sierpnia 1902.

L. cz. E. VIII. 26/2 (14) (8042)

Na żądanie K. Kieslera, odbędzie się dnia 23. października 1902 o godzinie 11 1/2 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 30, licytacja 1/2 realności wykazem hipotecznym l. 2231 gm. kat. Stanisławów objętej w gminie Knihinin kolonia położonej, składającej się jedynie z p. bud. l. kat. 1599/1, na której znajduje się magazyn towarowy drewniany.

Nieruchomość ta, tj. połowa tej realności wystawiona na licytację, jest ocenioną na 15.657 kor. 36 hal.

Najniższa cena wynosi 5219 kor. 12 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 29.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII. Stanisławów, 15. września 1902.

Nr. 5306 J. A.

Kundmachung.

Das Ministerium für Landesvertheidigung beabsichtigt, die im nachstehenden Verzeichnisse I. angeführten Bekleidungs- und Ausrüstungsgegenstände bei Kleingewerbetreibenden zu beschaffen.

Als Richtschnur für die Bewerber um eine diesfällige Lieferung haben folgende Bestimmungen zu gelten:

1. An der Lieferung dürfen sich nur jene Meister theilnehmen, welche in den, im Reichsrathe vertretenen Königreichen und Ländern ansässig und laut Gewerbescheines zur selbständigen Ausübung des betreffenden Gewerbes befugt sind. Dieselben dürfen nicht Mitglieder eines Lieferungs-Consortiums für das k. und k. Heer oder die k. k. Landwehr sein.

2. Jeder solche Kleingewerbetreibende kann nach freier Wahl entweder als Mitglied seiner zuständigen, auf Grund der Gewerbeordnung bestehenden Gewerbe-Genossenschaft oder als Mitglied einer bestehenden oder zu bildenden Erwerbs-Genossenschaft oder auch selbständig an der Lieferung sich theilnehmen. Im letzterem Falle hat er das, nach dem unten ersichtlichen Formular A verfasste Offert selbst einzureichen.

Für Kleingewerbetreibende, welche an der Lieferung durch Vermittlung ihrer Genossenschaft sich theilnehmen wollen, ist das nach dem erwähnten Formular verfasste Offert von der Genossenschaft einzureichen. In das diesem Offert beizuschliessende Verzeichnis nach dem Formular B dürfen selbstverständlich nicht alle, sondern bloss jene Genossenschaftsmitglieder aufgenommen werden, welche sich thatsächlich an der Lieferung selbst theilnehmen wollen.

Gebären einer Genossenschaft ausser Schuhmachermeistern auch Riemer und Meister an, so hat die Genossenschaft sowohl für die Schuhmachermeister, als auch für die übrigen Meister je ein abgesondertes Offert nebst Verzeichnis einzureichen.

3. Die behördlichen Bestätigungen, welche die Lieferungsgeber über ihre Anspruchsberechtigung (Punkt 1) auf den Offerten (Verzeichnisse) beizubringen haben, sind aus den Formularen A und B ersichtlich.

Offerte (Verzeichnisse), welche diese Bestätigung nicht enthalten, bleiben unberücksichtigt.

4. Kleingewerbetreibende, welche durch Vermittlung ihrer Genossenschaft offerieren, dürfen nicht auch gleichzeitig einzeln offerieren.

5. Die mit einer Kr-Stempelmarke versehenen Offerte haben spätestens bis 18. November 1902, 12 Uhr mittags, beim Ministerium für Landesvertheidigung einzuliegen.

Verspätet eintreffende, sowie telegraphisch gestellte Offerte werden nicht berücksichtigt.

6. Von der Vorlage von Probemustern und vom Erlage einer Caution wird abgesehen.

7. Der Geldwert einer Lieferungspartie wird sich nach der Gesamtzahl der um Lieferungen sich bewerbenden Kleingewerbetreibenden im Verhältnisse zum ausgeschriebenen Lieferquantum richten.

Bei den Fusbekleidungen behält sich das Ministerium für Landesvertheidigung — im Einklange mit dem Wortlaute des Offert-Formulars — vor, die Grössenlassen der von den einzelnen Kleingewerbetreibenden (Verbänden) zu liefernden Fusbekleidungen bei der Bestellung selbst zu bestimmen; Bewerber (Verbände), welche auf die Lieferung bestimmter Grössenlassen reflectieren, haben dies im Offerte zum Ausdrucke zu bringen, und werden diesbezüglich geäußerte Wünsche nach Thunlichkeit berücksichtigt werden.

8. Die zu liefernden Sorten müssen von den mit Lieferungen theilnehmenden Kleingewerbetreibenden in der eigenen (eventuell der voll der Genossenschaft für gemeinschaftliche Rechnung der Lieferungsnehmer eingerichteten) Werkstätte erzeugt werden.

Die Überlassung (Cession) der zugewiesenen Lieferung an andere Personen, sei es gegen Entgelt oder unentgeltlich, ist nicht gestattet und würde zur Folge haben, dass die betreffenden Sorten von der Übernahme ausgeschlossen werden.

9. Zur Orientierung über die Preisverhältnisse dient das angefügte Verzeichniss II. Höhere Preise als diese können nicht bewilligt werden.

10. Die Ablieferungsorte für die zugewiesenen Sorten werden bei der Lieferungsbezeichnung bekannt gegeben.

Grundsätzlich wird als Ablieferungsort für Ledersorten für jene Offerenten, deren Wohnort sich in Böhmen befindet, die Landwehr-Monturs-Übernahmecommission in Prag, für jene Offerenten, deren Wohnort sich im Bereiche des Landwehr-Territorial-Commandos Krakau befindet, die Landwehr-Monturs-Übernahmecommission in Krakau, für jene Offerenten, deren Wohnort in Galizien (mit Ausnahme des Landwehr-Territorialbereiches Krakau) oder der Bukowina sich befindet, die Landwehr-Monturs-Übernahmecommission in Lemberg, endlich für Offerenten, deren Wohnort in einem anderen Kronlande sich befindet, sowie für alle Offerenten auf Wollsorten das Landwehr-Ausrüstungs-Haupt-Depot in Wien bestimmt werden.

Für die an das Landwehr-Ausrüstungs-Haupt-Depot in Wien, bezw. an die Landwehr-Monturs-Übernahmecommissionen in Prag, Krakau und Lemberg adressierten Frachtsendungen steht den Kleingewerbetreibenden, wenn die Lieferartikel als musterständig thatsächlich übernommen wurden, die Begünstigung des Militär-Eisenbahntarifes im Rückvergütungswege zu. Die Einlieferungs-Termine werden bei der Lieferungsbezeichnung bekannt gegeben werden. Dieselben werden in den Zeitraum vom 1. Mai bis Ende Juli 1903 fallen.

Die Lieferungsgeber haben 8 Tage vor Beginn des festgesetzten Einlieferungs-Termines der zuständigen Übernahmestelle (Landwehr-Monturs-Übernahmecommission, beziehungsweise Landwehr-Ausrüstungs-Haupt-Depot) ihre Lieferung anzumelden, worauf denselben Tag und Stunde der Ablieferung bekannt gegeben wird.

11. Die einzuliefernden Sorten müssen hinsichtlich der Qualität des Materials, als auch bezüglich der Form, der Dimensionen (bei Fusbekleidungen sowohl der äusseren, als auch inneren Dimensionen der betreffenden Grössengattung), des Gewichtes und der Confection den letztgenehmigten ärarischen Mustern vollkommen entsprechen,

Obwieszczenie.

(7940)

Ministerstwo obrony krajowej zamierza nabyć u drobnych przemysłowców przedmioty do ubrania i ryaszunki wymienione w dołączonym wykazie I.

Ubiegający się o dostawę obowiązani są zastosować się do następujących postanowień:

1. W dostawie mogą brać udział tylko majstrowie, osiadli w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, upoważnieni konsensem władzy przemysłowej do wykonywania samodzielnie dotyczącego rzemiosła.

Nie wolno im być członkami spółki zaopatrującej c. i k. wojsko lub c. k. obronę krajową.

2. Każdy taki drobny przemysłowiec może brać udział w dostawie według własnego wyboru, albo jako członek stowarzyszenia przemysłowego na mocy ustawy przemysłowej istniejącego do którego należy, albo też samodzielnie.

W tym ostatnim wypadku winien sam podać ofertę, wygotowaną podług zamieszczonego poniżej formularza A).

W imieniu drobnych przemysłowców, chcących wziąć udział w dostawie za pośrednictwem stowarzyszenia przemysłowego podać ma stowarzyszenie ofertę wygotowaną według rzeczzonego formularza.

W wykazie podług formularza B), który do tej oferty ma być dołączony, zamieścić należy jak się samo przez się rozumie, nie wszystkich członków stowarzyszenia, lecz tylko tych, którzy rzeczywiście chcą sami wziąć udział w dostawie.

Jeżeli do stowarzyszenia przemysłowego oprócz majstrów szweskich należą także majstrowie rymarscy i t. p., stowarzyszenie podać ma oddzielne oferty łącznie z wykazem tak co do majstrów szweskich, jak i co do innych majstrów.

3. Potwierdzenia urzędowe, dotyczące się upoważnienia ubiegających się o dostawę (punkt 1.), które ei podać mają w ofertach (wykazach) umieszczone są w formularzach A) i B).

Oferty (wykazy), nie zawierające tego potwierdzenia, nie będą uwzględnione.

4. Drobni przemysłowcy, oferujący za pośrednictwem swojego stowarzyszenia, nie mogą oferować osobno we własnym imieniu.

5. Oferty opatrzone znaczkiem stemplowym 1 koronowym, powinny nadejść do Ministerstwa obrony krajowej najpóźniej do 18. listopada 1902 godz. 12 w południu.

Oferty później nadechodzące, tudzież telegraficzne podpisane, nie będą uwzględnione.

6. Uwalnia się od nadsyłania wzorów i złożenia kaucyi.

7. Wartość pieniężna jednej partyi dostawy zależeć będzie od ogólnej ilości drobnych przemysłowców ubiegających się o dostawy w stosunku do rozpisanej ilości dostawy.

Co do obuwia Ministerstwo obrony krajowej zastrzega sobie zgodnie z osnową formularza oferty, że przy zamawianiu samo oznaczają będzie klasy wielkości obuwia, które poszczególne drobni przemysłowcy (związki) mają dostarczyć; ubiegający się (związki) pragnący dostarczyć pewnych oznaczonych klas wielkości winni to wyrazić w ofercie i życzenie ich będzie ile możliwości uwzględnione.

8. Przedmioty dostarczyć się mające, powinny być wyrobione we własnym warsztacie drobnego przemysłowcy, biorącego udział w dostawie (lub też w warsztacie urzędowym przez stowarzyszenie na wspólny rachunek uczestników dostawy).

Nadanej dostawy nie wolno ani odpłatnie ani nie odpłatnie odstąpić innym osobom i gdyby to uczyniono, dostarczone przedmioty byłyby od odbioru wyłączone.

9. Do obznajomienia się z stosunkami cen służy dołączony wykaz II. Wyższe ceny nie mogą być wyplacone.

10. Miejsca dostawy przedmiotów zamówionych oznajmione będą przy nadaniu dostawy.

Jako miejsce dostawy wyznaczane będzie zasadniczo co do przedmiotów skórzanych, tym oferentom, których miejsce zamieszkania znajduje się w Czechach: Komisya odbiorcza mundurów obrony krajowej w Pradze; tym oferentom, których miejsce zamieszkania leży w okręgu komendy obrony krajowej w Krakowie, komisya odbiorcza mundurów obrony krajowej w Krakowie, tym oferentom, których miejsce zamieszkania znajduje się w Galicyi (z wyjątkiem krakowskiego okręgu terytorjalnego obrony krajowej) lub na Bukowinie komisya odbiorcza mundurów obrony krajowej we Lwowie, na koniec oferentom, których miejsce zamieszkania znajduje się w innym kraju koronnym, jakoteż wszystkim podającym oferty na przedmioty wełniane, skład główny ryszunków obrony krajowej w Wiedniu.

Przesyłki frachtowe adresowane do składu głównego ryszunków obrony krajowej w Wiedniu, względnie do komisji odbiorczej mundurów obrony krajowej w Pradze, Krakowie i we Lwowie, winny być ze strony drobnych przemysłowców podług wojskowej taryfy kolejowej opłacone, które to koszty, jeżeli dostarczone przedmioty rzeczywiście jako odpowiadające wzorom odebrane zostaną, będą dotyczącym zwrócone.

Terminy dostawy oznajmione będą przy nadaniu dostawy. Przypadać one będą w czasie pomiędzy 1. maja a ostatnim lipca 1903.

11. Przedmioty dostarczyć się mające powinny najzupełniej odpowiadać ostatnio dozwolonym wzorom skarbowym tak pod względem jakości materyału jak i pod względem formy, wymiarów (co do obuwia tak pod względem zewnętrznych jak i wewnętrznych wymiarów dotyczącej klasy wielkości), wagi i wykonania, przyczem szczególnie zwraca

wobei insbesondere darauf aufmerksam gemacht wird, dass für Schafwollsorten ausschliesslich nur Stoffe aus Einschurwolle verwendet werden dürfen. Diese Muster können in Wien beim Landwehr-Ausrüstungs-Haupt-Depot, in Prag beim Landwehr-Infanterie-Regiment Nr 8, in Krakau beim Landwehr-Infanterie-Regiment Nr 16 und in Lemberg beim Landwehr-Infanterie-Regiment Nr 19 eingesehen werden. Muster, Beschreibungen und Zeichnungen zu den Fussbekleidungen, auch Zusehneidpatronen können von Kleingewerbetreibenden gegen Bezahlung vom Landwehr-Ausrüstungs-Haupt-Depot in Wien bezogen werden.

12. Die Benützung von Maschinen ist gestattet. In jedem Falle müssen aber die Fussbekleidungen durchaus genäht sein. Bei Verwendung von Maschinen dürfen zum Annähen der Sohle Steppstich-Maschinen nicht verwendet werden.

Werden die Absätze der Fussbekleidungen mittels Eisenstiften oder Eisennägel befestigt, so dürfen deren Spitzen über die Einlegbrandsohle nicht hervorstehen; ferner müssen alle Cantilstifte die Einlegbrandsohle durchdringen und über die letztere gut abgebogen sein. Die Einlegbrandsohle darf nicht loslösen, keine scharfkantigen, aufgebogenen Ränder besitzen und muss in der Qualität dem Muster mindestens gleichkommen. Messingschrauben dürfen zum Befestigen der Absätze nicht verwendet werden.

13. Die eingelieferten Sorten werden vor ihrer Übernahme einer strengen und genauen Untersuchung unterzogen. Jene Sorten, welche nicht musterässig sind, d. h. nicht in allen Theilen den Mustern und Beschreibung entsprechen, bleiben von der Übernahme ausgeschlossen.

Betreffs der Visitation der Fussbekleidungen wird bemerkt, dass vorerst die innere Beschaffenheit derselben stichweise durch Auftrennen von einem Procent (mindestens aber eines Paares) einer jeden Lieferungspartie nach Wahl der übernehmenden Commission untersucht wird.

Ist bei der stichweisen Untersuchung kein Anstand vorgekommen, so wird zur Visitation der ganzen Lieferungspartie geschritten, wobei ein Zertrennen der Fussbekleidungen nicht mehr stattfindet.

Treten bei der stichweisen Visitation Mängel in der inneren Beschaffenheit zutage, welche die Musterwidrigkeit der untersuchten Stücke zweifellos darthut, so wird die ganze Lieferungspartie sofort zurückgewiesen.

Ergibt sich jedoch bei der Stichprobe bezüglich der Mustermässigkeit der untersuchten Stücke ein Zweifel, so wird die stichweise Visitation auf die doppelte, nach Umständen selbst auf die dreifache Procentzahl (mindestens aber auf zwei bis drei Paare) ausgedehnt.

Die anlässlich der stichweisen Visitation zertrennten Stücke werden, wenn deren Untersuchung keinen die Zurückweisung begründenden Anstand ergeben hat, auf Kosten des Arars wieder hergestellt. Sonst werden diese Stücke im zertrennten Zustande und Lieferanten zurückgestellt, ohne dass diesem hieraus ein Ersatzanspruch erwächst. Rüstungs-, Reitzeug- und Wollsorten werden Stück für Stück untersucht.

14. Sorten, welche bei der Visitation als nicht musterässig befunden werden oder welche bis zum festgesetzten Lieferungsstermine nicht abgeliefert werden, sind von der Übernahme ausgeschlossen.

15. Falls ein Kleinwerbetreibender (Genossenschaft) die Zurückweisung von Sorten für nicht begründet hält, so ist er (sie) berechtigt, um eine unparteiische Commission anzusuchen. Das bezügliche Ansuchen ist spätestens binnen vierzehn Tage vom Tage der Zurückweisung beim Landwehr-Truppen-Divisions-Commando der betreffenden Übernahmestelle, welche die Sorten zurückgewiesen hat, einzubringen.

Die unparteiische Commission, deren Zusammentritt das erwähnte Landwehr-Truppen-Divisions-Commando zu veranlassen hat, besteht aus einem Stabschefier des Truppenstandes als Präses, aus zwei Hauptleuten (Rittmeistern) des Truppenstandes, aus einem Intendantur-Beamten und aus drei Sachverständigen des Civilstandes, von welchen einen der Lieferant, einen die Übernahmestelle und einen das Handelsgericht über Ersuchen des Landwehr-Divisions-Commando zu bestimmen hat. Hierbei hat als Norm zu gelten, dass Personen, welche bei der Übernahme functioniert haben, in die unparteiische Commission nicht eintreten dürfen.

Ist das Handelsgericht nicht in der Lage, einen Sachverständigen namhaft zu machen, so hat sich das Landwehr-Truppen-Divisions-Commando an die betreffende Handels- und Gewerbekammer zu wenden.

Die unparteiische Commission hat über die Mustermässigkeit der vorgelegten Sorten zu entscheiden; es können daher Sorten, welche nicht in allen Theilen den Mustern und Beschreibungen entsprechen, auch von der unparteiischen Commission unter gar keiner Bedingung übernommen werden.

Der von der Mehrzahl aller Commissionsmitglieder über Annahme oder Zurückweisung der Sorten gefasste Beschluss ist dergestalt als eine endgiltige Entscheidung anzusehen, dass keinem Theile eine weitere Beschwerdeführung, weder im administrativen, noch im Rechtswege zusteht.

Die Kosten der unparteiischen Commission treffen in dem Falle, wenn sämtliche der Commission vorgewiesenen Sorten als zur Übernahme nicht geeignet erklärt werden, den Lieferanten, im anderen Falle aber, d. h. wenn sämtliche Sorten übernommen werden, das Landwehr-Arar.

Wird jedoch bloss ein Theil der vorgewiesenen Sorten für nicht geeignet erklärt, so hat der Lieferant von den Gesamtkosten der unparteiischen Commission nur eine — dem Lieferwerte dieser nicht geeignet erkannten Sorten entsprechende — Quote zu tragen.

16. Die Bezahlung der Verdienstbeträge für die übernommene Lieferungsobjecte erfolgt bei der k. k. Landwehr-Zahlstelle am Sitze der Übernahmestelle gegen nach Scala II. und III. gestempelte Quittung des Lieferanten.

sie uwagę, że sorty z owczej wełny, wyłącznie tylko materye z raz do roku strzyżonej wełny, używać się ma. Wzory te można oglądać w Wiedniu w składzie głównym rzesztanków obrony krajowej, w Pradze w pułku piechoty obrony krajowej Nr. 8, w Krakowie w pułku piechoty obrony krajowej Nr. 16, a w Lwowie w pułku piechoty obrony krajowej Nr. 19. Wzory, opisy i rysunki do obuwi, także patrony do przekrawywania mogą drobni przemysłowcy otrzymać za dopłatą ze składu głównego rzesztanków obrony krajowej w Wiedniu.

12. Maszyn wolno używać. W każdym jednak razie obuwiu powinno być całe szyte. Jeżeli się maszyn używa, nie wolno do przyszycia pod-szy używać maszyn stebnujących. Jeżeli obcasy u obuwi mają być przytwierdzone sztyftami lub gwóźdźkami żelaznymi, końce ich nie powinny wystawać ponad wewnętrzną część podeszwy; nadto wszystkie sztyfty rurkowe powinny przebiegać podeszwę wewnętrzną i powinny być na nią dobrze za-gięte. Podeszwa wewnętrzna nie powinna się oddzielać ani ostrych w górę wygiętych brzegów posiadać i pod względem gatunku powinna przy najmniej wyrównywać wzorowi. Do przytwierdzenia obcasów nie wolno używać śrub mosiężnych.

13. Przedmioty dostarczone będą surowo i dokładnie przed odbierem badane. Przedmioty nie zgadzające się z wzorami, to jest nie odpowiadające we wszystkich częściach wzorom i opisom będą od odbioru wyłączone.

Co do rewizji obuwiu nadmienia się, że naprzód komisya odbierająca badać będzie jakość wewnętrzną wrywkowo przez rozprucie jednego procentu (najmniej zaś jednej pary) każdej dostawionej partii podług własnego wyboru.

Jeżeli badanie wrywkowe nie nastęczy powodów do zarzutu, przystąpi się do oglądania całej dostawionej partii przyzem obuwiu się nie pruje.

Jeżeli przy oględzinach próbnych jakość wewnętrzną okaże się tak wadliwą, że niezgodność sztuk badanych z wzorami nie ulega wątpliwości, odrzuca się natychmiast całą dostawioną partję.

Jeżeli zaś przy próbie wrywkowej zajdzie wątpliwość co do zgodności sztuk badanych z wzorami, w takim razie poddaje się próbie wrywkowej podwójną, a według okoliczności nawet potrójną ilość procentową (najmniej zaś dwie lub trzy pary).

Szuki dla próby wrywkowej rozprute, jeżeli badanie ich nie dało powodu do zarzutu uzasadniającego odrzucenie, będą napowrót na koszt skarbu zeszyte. W przeciwnym razie sztuki te wrócone będą dostawcy rozprute i tenże nie będzie miał prawa do wynagrodzenia za takowe. Rzesztunki, ubiory koni wierzchowych i przedmioty wełniane badane będą każda sztuka osobno.

14. Przedmioty, które przy badaniu uznane zostały za niezgodne z wzorami, lub których nie odstawiono w oznaczonych terminach, są od odbioru wyłączone.

15. Jeżeli drobny przemysłowiec (stowarzyszenie) uznaje odrzucenie przedmiotów za nieuzasadnione, ma prawo prosić o zwołanie komisji bezstronnej. Dotyczącą prośbę podać należy najpóźniej w przeciągu dni czterech od dnia odrzucenia do komendy dywizji obrony krajowej komisji odbiorczej.

Komisya bezstronna, której zwołanie zarządzić ma rzeczona komenda dywizji obrony krajowej, składa się z oficera sztabowego przy oddziale czynym, który jest jej prez sem, z dwóch kapitanów (rotmistrzów) przy oddziale czynym, z jednego urzędnika intendantury i z trzech biegłych stanu cywilnego, z których jednego wyznacza dostawca, drugiego komisya odbiorcza, a trzeciego sąd handlowy na prośbę komendy dywizji obrony krajowej. W wypadku tym przyjmuje się za prawidło, że osobom, które urzędowały przy odbierze nie wolno należeć do komisji bezstronnej.

Jeżeli sąd handlowy nie może wymieniać biegłego, komenda dywizji obrony krajowej udać się ma do właściwej Izby handlowo-przemysłowej.

Komisya bezstronna rozstrzygnąć ma, czy przedstawione przedmioty zgadzają się z wzorami, przeto komisya bezstronna nie może pod żadnym warunkiem przyjąć takich przedmiotów, które nie odpowiadają we wszystkich swoich częściach wzorom i opisom dostarczonym.

Uchwałę, wydaną przez większość wszystkich członków komisji co do przyjęcia lub odrzucenia przedmiotów uważać należy za decyzję ostateczną w taki sposób, że żadnej stronie nie służy dalsze zażalenie ani na drodze administracyjnej, ani na drodze prawa.

Koszta komisji bezstronnej ponosi dostawca w tym razie, jeżeli wszystkie przedmioty komisji przedstawione uznane będą za niezdatne do przyjęcia, w przeciwnym razie, to jest jeżeli wszystkie przedmioty zostaną przyjęte, koszta te ponosi skarb obrony krajowej.

Jeżeli zaś tylko część przedstawionych przedmiotów będzie uznana za nieodpowiednią, dostawca ponosi tylko część kosztów ogólnych komisji bezstronnej, w stosunku do wartości tych przedmiotów uznanych za nieodpowiednie.

16. Należność za objęte przedmioty dostawy wypłaca e. i k. kasa obrony krajowej w siedzibie komisji odbiorczej za kwitem dostawcy, według skali II. i III. os'emplowanym.

Formular A. für das Offert.
An das k. k. Ministerium für Landesverteidigung.

O f f e r t.

Ich N. N., wohnhaft zu . . . (Ort, Gasse und Hausnummer) im Kronlande . . .
Die gefertigte Genossenschaft zu . . . im Kronlande . . .
Bezirk erkläre ¹⁾ hiemit, Schuhe jeder Anzahl und Grössenklasse (eventuell
Bezirk erklärt der nten Grössenklasse ²⁾ zu den vom Ministerium für Landesverteidigung mit der Kundmachung vom September 1902 verlautbarten Preisen im Sinne der Bestimmungen dieser Kundmachung, welche ³⁾ mir ⁴⁾ vollkommen bekannt sind und deren ich mich ⁵⁾ vollkommen unterwerfe, liefern zu wollen.
sie sich ⁶⁾ unterwirft.

Das Verzeichnis (die Verzeichnisse) über jene Genossenschaftsmitglieder, in deren Namen dieses Offert von der gefertigten Genossenschaft eingereicht wird, liegt (liegen) zu. ³⁾
N., am 1902. Unterschrift.
(Vor- und Zuname deutlich geschrieben.)

Dass Herr N. N. in N. als selbständiger Schuster- (Riemer- etc.) Meister hierseits im Gewerbe-Register eingetragen ist und in Steuervorschreibung steht, wird hiemit bestätigt ⁴⁾.

Stampiglie der Gewerbe-Behörde (Datum) (Behördliche Unterfertigung).

Formularz A. do oferty.
Do c. k. Ministerstwa Obrony krajowej.

O f e r t a.

Ja N. N. zamieszkały w (miejsce, ulica i Nr. domu) w kraju koron-
Podpisane stowarzyszenie przemysłowe w w kraju koron-
nym powiat oświadczam
nym powiat oświadcza ¹⁾ niniejszem, że chcę (chce) dostarczyć
obuwie w jakiegokolwiek ilości i jakiegokolwiek klasy wielkości (według okoliczności z tej klasy wielkości ²⁾ po cenach przez c. k. Ministerstwo Obrony krajowej obwieszczeniem z września 1902 roku ogłoszonych stosownie do postanowień tego obwieszczenia, które mi ³⁾ doskonale są znane i którym się w zupełności ⁴⁾ poddaję.
podpisanemu stowarzyszeniu ⁵⁾ poddaję.

Wykaz (wykazy) tych członków stowarzyszenia, w których imieniu podpisane stowarzyszenie podaje ofertę, dołącza (dołączają) się do niniejszego. ³⁾
N., dnia 1902. Podpis.
Imię i nazwisko napisane wyraźnie.

Potwierdza się niniejszem, że pan N. N. jest zapisany w tutejszym rejestrze przemysłowców jako samoistny majster szewski (rymarski i t. p.) i że podatek jest mu przypisywany ⁴⁾.

Pieczęć władzy przemysłowej (Data) (Podpis władzy).

¹⁾ Der in diesem Formular ober dem Striche befindliche Text ist von dem Einzel-Offertanten zu benützen, während der unter dem Striche befindliche Text für die offerierenden Genossenschaften gilt.
²⁾ Die Offerenten auf Rüstungn, Reitzeug und Wollsorten haben die Worte „Schuhe jeder Anzahl und Grössenklasse“ wegzulassen und dafür die Anzahl und Gattung der Sorten, welche sie zu liefern beabsichtigen, anzugeben.
³⁾ Dieser Satz ist bloss in dem von Genossenschaften eingereichten Offerten anzuführen.
⁴⁾ Diese Bestätigung ist auf den Offerten der Einzel-Offertanten, bei Genossenschaften dagegen (laut Formular B) auf dem Verzeichnisse der Genossenschafts-Mitglieder beizu bringen.
Im übrigen wird wegen correcter Verfassung und rechtzeitiger Einreichung der Offerte auf die Punkte 2, 3, 4 und 5 der Kundmachung hingewiesen.

¹⁾ Tekst umieszczony w tym formularzu ponad linią służy dla majstra oferującego oddzielnie, tekst pod linią dla oferujących stowarzyszeń.
²⁾ Podający oferty na rzesztunki na ubrania konie i na przedmioty wełniane powinni opuścić słowa „obuwie w jakiegokolwiek ilości i jakiegokolwiek klasy wielkości“ a natomiast wpisać ilość i rodzaj przedmiotów, które zamierzają dostarczyć.
³⁾ Zdanie to potrzebne jest tylko w ofertach, które podają stowarzyszenia.
⁴⁾ Potwierdzenie to zawierają mają tylko oferty majstrów oddzielnie oferujących. Co do stowarzyszeń potwierdzenie znajdować się ma stosownie do formularza B. w wykazie członków stowarzyszenia.
Co się zresztą tyczy poprawnego wygotowania i podania ofert w czasie właściwym odsyła się do punktów 2, 3, 4 i 5. obwieszczenia.

OBWIESZCZENIE.

Dnia 24. października 1902 odbędzie się w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Samborze publiczna licytacja celem wydzierżawienia dochodu z podatku spożywczego od mięsa i wina w okręgach poborowych podanych w wykazie a mianowicie:

L. bieżąca	Nazwa okręgu dzierżawnego	Rodzaj podatku spożywczego	Cena fiskalna		U W A G A
			K.	h.	
1	Drohobycz - Borysław	o d w i n a	52.000	.	Dzierżawca podatku konsumcyjnego od wina obowiązany jest nadto jako dodatek krajowy uiszczać 30% czynszu dzierżawnego.
2	Podbuż		2.215	77	
3	Drohobycz - Borysław		8.300	.	
4	Komarino		360	.	
5	Medenice		20	.	
6	Podbuż		196	.	
7	Stara sól		432	.	
8	Stryj		8559	88	

Wadium wynosi 10% ceny wywołania.

Ustna licytacja rozpocznie się o godzinie 10 rano i do tego czasu można wnieść oferty pisemne, które zostaną otwarte tego samego dnia o godzinie 12-tej w południe.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego.

Sambor, dnia 17. września 1902.

do L. 34.928,02

(7965 3-3)

OBWIESZCZENIE LICYTACYI.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego w Krakowie rozpisuje I. publiczną licytację w celu wydzierżawienia prawa poboru podatku spożywczego od mięsa oraz wina, moszczu winnego i owocowego w okręgach poborowych uwidocznionych w niżej zamieszczonym wykazie a to albo bezwarunkowo na trzy lata 1903, 1904 i 1905, albo też na jeden rok 1903 z milezącem przedłużeniem na dalsze dwa lata 1904 i 1905.

Oferty pisemne zaopatrzone w wadium w wysokości 10% ceny wywołania mogą być wnoszone jedynie do rąk Naczelnika c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Krakowie i to tylko do godziny 1-szej po południu dnia 7. października 1902.

Warunki licytacyjne, jakoteż wykaz miejscowości, należących do niżej poszczególnionych okręgów poborowych można przegladnąć w biurze c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Krakowie, tudzież w c. k. Nadzorach straży skarbowej w Krakowie (miasto), w Krakowie (okręg), w Bochni, Trzebini, Wieliczce, Krzeszowicach i Chrzanowie.

Kwity kasowe opiewające na wadium licytacyjne lub kaucje, dotyczące dzierżaw jeszcze nieukończonych, jakoteż książeczki wkładowe Kas Oszczędności bezwarunkowo jako wadya licytacyjne nie będą przyjmowane.

Również nie będą uwzględnione oferty, w których oferent powołuje się na wadium dołączone do poprzedniej oferty, lub też na wadium złożone przy ustnej licytacji.

Zarazem nadmieniam się, że w myśl ustawy krajowej z dnia 4. lipca 1899 Nr. 93 Dz. ust. kraj., tudzież rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z dnia 26. września 1899 l. 10.006/pr. Nr. 104 Dz. ust. kraj. obowiązany jest każdy dzierżawca prawa poboru podatku spożywczego od wina pobierać od stron dodatek krajowy do podatku spożywczego od wina, moszczu winnego i owocowego w wysokości 30% jak długo ten dodatek istnieje i ma tytułem tego dodatku uiszczać 30% czynszu dzierżawnego, ugodzonego za dzierżawę prawa poboru samego podatku rządowego. Zmiana zaś tego dodatku wywierać będzie ten sam skutek, co zmiana taryfy podatku spożywczego.

L. bieżąca	Nazwa okręgu poborowego	Przedmiot dzierżawy prawa poboru podatku spożywczego od	Cena wywołania wynosi		Wadium licytacyjne wynosi		Czas trwania dzierżawy	Ustna licytacja odbędzie się
			K	h	K	h		
1	Chełmek	mięsa	2062	96	207	—	Bezwarunkowo trzy lata 1903, 1904 i 1905 lub też jeden rok 1903 z milejącem przedłużeniem na dalsze dwa lata 1904 i 1905	W dniu 8. października 1902 od godziny 9-tej rano do 1-szej po południu w kancelaryi c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Krakowie ul. Kanonicza l. 17. piętro I. drzwi Nr. 6.
2	Dobczyce	wina	185	54	19	—		
3	Mogiła	mięsa	7730	—	773	—		
4	Ujście solne	mięsa	715	54	72	—		
5	Ujście solne	wina	143	50	15	—		
6	Wiśnicz	mięsa	6020	—	602	—		
7	Wiśnicz	wina	640	—	64	—		

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego.

Kraków, dnia 16. września 1902.

L. cz. E. 572/2 (5) (7999 2-3)

Dnia 29. października 1902 o godzinie 9 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie (realności Holländra) licytacja realności większej w h. 114 ks. gr. gm. Moczerady.

Realność tę oceniono na 120 kor. Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie przyjdzie do skutku, wynosi 80 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybycie na tablicy sądowej, jeżeli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

wania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybycie na tablicy sądowej, jeżeli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Mościska, dnia 18. sierpnia 1902.

L. cz. E. 224/1 (11) (8062 1-3)

Na żądanie Edwarda Ubysza, zastąpionego przez adw. dra Leona Nussbrechera, odbędzie się dnia 30. września 1902 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9 w Winnikach, licytacja realności llwh. 2, 37, 38, 55, 62, 63, 64, 65, 106, 107, 147, 156, 202 tudzież 3/4

części realności lwh. 7 i połowy realności llwh. 40, 165 kg. gk. Kamienopol, wraz z przynależnościami.

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione a to: lwh. 2 na 200 kor., lwh. 37 na 200 kor., lwh. 38 na 220 kor., lwh. 55 na 390 kor., lwh. 62 na 200 kor., lwh. 63 na 200 kor., lwh. 64 na 150 kor., lwh. 65 na 150 kor., lwh. 106 na 245 kor., lwh. 107 na 150 kor., lwh. 147 na 600 kor., lwh. 156 na 110 kor., lwh. 202 na 250 kor., 3/4 cz. lwh. 7 na 150 kor., połowy lwh. 40 na 88 kor., lwh. 165 na 1060 kor.

Najniższa cena wnosi 2/3 części powyższych wartości, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybycie na tablicy sądowej, jeżeli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Winniki, dnia 31. sierpnia 1902.

L. cz. E. 635/2 (10) (8037)

Na żądanie Emilii Hirschlerowej, zastąpionej przez adw. dra Schüssla, odbędzie się dnia 1. października 1902 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 18 w Brzeżanach, licytacja a) połowy realności w Brzeżanach położonej, objętej lwh. 238 ks. gr. gmk. Brzeżany, b) całej realności w Brzeżanach, objętej lwh. 240 ks. gr. gmk. Brzeżany, c) całej realności w Brzeżanach położonej, objętej lwh. 241 ks. gr. gmk. Brzeżany, d) całej realności w Brzeżanach położonej, objętej lwh. 242 ks. gr. gmk. Brzeżany, e) całej realności w Brzeżanach położonej, objętej lwh. 243 ks. gr. gmk. Brzeżany.

Nieruchomości te, wystawione na licytację, są ocenione a to: ad a) na 9628 kor. 67 1/2 hal., ad b) na 615 kor. 60 hal., ad c) na 1292 kor. 60 hal., ad d) na 677 kor. 60 hal., ad e) na 1309 kor., 20 hal.

Najniższa cena wynosi co do nieruchomości ad a) 4814 kor. 33 hal., ad b) 307 kor. 80 hal., ad c) 646 kor. 30 hal., ad d) 338 kor. 80 hal., ad e) 654 kor. 60 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które sąd przyjmie i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 18.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybycie na tablicy sądowej, jeżeli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V. Brzeżany, dnia 31. sierpnia 1902.

L. cz. E. VIII. 1481/2 (4) (8038)

Na żądanie Józefa Langrocka, odbędzie się 22. października 1902 o godz. 9 przed południem w sądzie tutejszym w biurze Nr. 3 ul. św. Jana 13, licytacja realności w Nowej wsi narodowej a) lwh. 158 i b) lwh. 224 z przynależnościami wózek, drabina, dwa wiaderka, eszka.

Nieruchomości te oceniono a) 410 kor., b) 4336 kor. 33 hal., przynależności na 54 koron.

Najniższa cena wynosi ad a) 273 kor. 34 hal., ad b) 2195 kor. 38 hal., poniżej której sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne wyciąg tabularny, katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, w obec których licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy terminie licytacyjnym, inaczej

roszczenia te co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach obecnie już istnieją, bądź w postępowaniu licytacyjnym powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybycie na tablicy sądowej, jeżeli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII. Kraków, dnia 6. września 1902.

L. cz. E. 139/2 (3) (8055)

Dnia 14. października 1902 godz. 9 zrana, odbędzie się w biurze Nr. 6 sądu tutejszego, licytacja 2/12 części realności lwh. 203 ks. gr. gm. kat. Chabówka.

Powyższą część realności oceniono na 183 kor. 22 hal.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 122 kor. 22 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybycie na tablicy sądowej, jeżeli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Nowy Targ, dnia 29. lipca 1902

L. cz. E. 575/2 (4) (8049)

Na żądanie Józefa Bały w Kawęczynie, odbędzie się dnia 21. października 1902 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7, licytacja całej realności lwh. 124 ks. gr. gm. Kawęczyn objętej wraz z przynależnościami.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację, jest oceniona na 1612 kor. 30 hal.

Najniższa cena wynosi 902 kor. 45 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybycie na tablicy sądowej, jeżeli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Dębica, dnia 15. września 1902.

L. cz. E. 1012/2 (5) (8018)

Dnia 23. października 1902 godz. 9 przed południem, odbędzie się w biurze Nr. 33 sądu tutejszego, licytacja realności lwh. 224 ks. gr. gm. kat. Bączal górny, wraz z przynależnościami.

Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 5204 kor. 28 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 32.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybycie na tablicy sądowej, jeżeli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Jasło, dnia 10. września 1902.

L. 6540/902 (8071 1-3)

Ogłoszenie licytacji.

Na zasadzie uchwały Rady miejskiej z dnia 4 b. m. rozpisuje się niniejszem w celu wydzierżawienia prawa poboru myta kopytkowego, targowego i straganowego tudzież placowego od budek i stołów na trzy lata od dnia 15. października b. r. licząc ponowną publiczną licytację za pomocą pisemnych ofert, która odbędzie się dnia 1. października 1902 o godzinie 12-tej w południe w biurze prezydialnym tutejszego Magistratu.

Jako cenę wywołania ustanawia się roczny czynsz

a) za myto kopytkowe w kwocie 17000 koron;

b) za targowe i straganowe w kwocie 3000 koron;

c) za placowe w kwocie 1800 koron.

Wadium przy licytacji złożyć się mające wynosi ogółem kwotę 2180 koron.

Wszystkie trzy przedmioty będą tylko razem najwięcej ofiarującym w dzierżawę wypuszczone.

Oferty należyce ostateczowane na wszystkie trzy przedmioty opiewające i wadium zaopatrzone mają najpóźniej w dniu licytacji przed zamknięciem takowej na ręce prezydium tutejszego Magistratu względnie komisji licytacyjnej być wniesione.

Później wniesione i dodatkowe oferty nie będą uwzględnione.

Blizsze warunki przejrzeć można w tutejszym Magistracie w godzinach urzędowych.

Z Magistratu.

Brody, dnia 24 września 1902.

M. Kulak.

L. cz. E. XX. 877/2 (8014)

Na żądanie Banku hipotecznego we Lwowie odbędzie się dnia 7. listopada 1902 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w sali N. VI. licytacja realności przy ulicy Wagowej l. 6 pod lkons. 471²/, lwh. 416/II, we Lwowie położonej wraz z przynależnościami.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację jest oceniona na 24.349 kor. 20 hal. służebność oparcia muru na 1.872 kor., przynależności zaś na 499 kor.

Najniższa cena wynosi 13.360 kor. 10 hal. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. XX.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, S. I., Oddział XX.

Lwów, dnia 17. września 1902.

L. cz. E. 1887/1 (6) (8056)

Dnia 14. października 1902 o godzinie 9 zrana, odbędzie się w biurze Nr. 6 sądu tutejszego, licytacja 2/12 części realności lwh. 61 ks. gr. gminy kat. Chabówka.

Powyższą część realności oceniono na 298 kor. 15 hal.

Najniższa cena, niższej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 198 kor. 77 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postę-

„Gazeta Lwowska“ Nr. 221 z dnia 26. września 1902.

wania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Nowy Targ, dnia 29. lipca 1902.

L. cz. E. IX. 1327/1 (88) (8040)

Dnia 12. listopada 1902 o godzinie 9 rano, odbędzie się w sali Nr. 51 tut. sądu, licytacja realności l. 481 w Przemysłu whl. 1642 ks. gr. gm. Przemysł.

Realność zlicytować się mającą oceniono z przynależnościami na 217.301 kor. 25 hal. Najniższa cena, niższej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 108.650 kor. 63 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, biuro Nr. 22.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.
Przemysł, dnia 13. września 1902.

L. cz. E. 482/2 (8044)

Na żądanie Wasyla Choma, odbędzie się dnia 30. października 1902 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1, licytacja 1/4 części ciał hipotecznego whl. 17 ks. gr. gm. Łupków objętego.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 620 kor.

Najniższa cena wynosi 413 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Baligród, dnia 3. września 1902.

L. cz. E. 854/2 (7) (8061)

Na żądanie Jakóba Nussbauma oraz przystępującego Izaaka Silbera, odbędzie się dnia 21. października 1902 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6, licytacja połowy realności lwh. 154 ks. gr. gm. kat. Rozwadów objętej.

Połowa nieruchomości, wystawiona na licytację, jest oceniona na 250 kor.

Najniższa cena wynosi 125 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Wadium wynosi 25 kor.

Odnoszące się do tej połowy nieruchomości dokumenta można przejrzeć w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Rozwadów, dnia 14. września 1902.

L. cz. E. 887/2 (7) (7955)

Na żądanie Stowarzyszenia oszczędności i pożyczek w Radomyślu, odbędzie się dnia 15. października 1902 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4, licytacja całej realności lwh. 423 ks. gr. gm. kat. Radomyśl objętej składającej się z pól ornych i pastwisk obszaru 3 ha. 45 a. 16 m².

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 2188 kor. 14 hal.

Najniższa cena wynosi 1458 kor. 76 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Radomyśl, dnia 11. września 1902.

L. cz. E. 908/00 (15) (8048)

Na żądanie Izraela Herschla w Dębicy, odbędzie się dnia 21. października 1902 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7, licytacja połowy realności lwh. 212 i 213 ks. gr. gm. Dębica objętych wraz z przynależnościami.

Nieruchomości powyższe, wystawione na licytację, są ocenione na a) 1/2 realności lwh. 212 na 2335 kor. 60 hal., b) 1/2 realności lwh. 213 na 1419 kor. 20 hal.

Najniższa cena wynosi co do realności ad a) kwotę 1167 kor. 80 hal., co do realności ad b) kwotę 709 kor. 60 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Dębica, dnia 10. września 1902.

L. cz. E. 2346 1 (10) (8060)

Dłużnik Aleksandra Matuszewska. Na żądanie Efraima Grünberga, odbędzie się dnia 23. października 1902 o godz. 10 przed południem, licytacja realności lwh. 133 ks. gr. gm. kat. Ludwinów objętej Aleksandry Matuszewskiej własnej stanowiącej dom piętrowy.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację, jest oceniona na 10.702 kor.

Najniższa cena wynosi 5351 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Podgórze, dnia 28. sierpnia 1902.

L. cz. E. 2258/1 (5) (8059)

Celem zniesienia współwłasności odbędzie się dnia 7. października 1902 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8, licytacja realności lwh. 22 ks. gr. gm. kat. Wrańsowice objętej spadkobierców sp. Anny Szczyrkowej i spół. własnej wraz z przynależnościami, w protokole ocenienia opisanymi.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację, jest oceniona na 1576 kor. 20 hal.

Najniższa cena wynosi wartość szacunkową, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia,

przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Podgórze, dnia 30. lipca 1902.

Upadłości.

L. cz. S. 6/2 (1) (8073 1-3)

Edykt konkursowy.

C. k. sąd obwodowy w Przemysłu zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Ryszarda Walchera, kupca w Przemysłu.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. Radę sądu krajowego Lwa Szechowicza, zaś tymczasowym zawiadowcą masy pana adw. dr. Joachima Goldfarba w Przemysłu.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencji, wyznaczonej na dzień 6. października 1902 o godz. 9 przed południem w tym sądzie w biurze Nr. 14 przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawiśł, stosownie do przepisów ord. konk., zgłosili w tym sądzie najdalej do końca listopada 1902, a na audyencji likwidacyjnej, na dzień 15. grudnia o godzinie 9 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzycieli, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócić kosztą urosłe przez ponowne wwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów skutecznie na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencji likwidacyjnej jawiającym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencję likwidacyjną przemasza się zarazem do postępowania ugodowego.

Postępowanie konkursowe co do spółki i pojedynczych spółników będzie oddzielnie prowadzonym.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będą w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzycieli, którzy nie mieszkają w Przemysłu lub w pobliżu Przemysłu mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego; w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarsza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Przemysł, dnia 24. września 1902.

Konkurs.

L. 3371. (8029 1-3)

KONKURS.

Celem prowizorycznego obsadzenia posady burowniczego miejskiego wskutek uchwały Magistratu z dnia 9/IX. 1902 z roczną płacą 1200 koron, dodatkami aktywnym i prawem do poboru 3 pięcioleci po 200 koron rozpisuje się niniejszem konkurs do wniesienia podań do dnia 1. grudnia 1902.

Kandydaci reflektujący na tę posadę winni wnieść należyce udokumentowane podanie do Magistratu przy dołączeniu świadectwa złożonego egzaminu wynaganego ust. z dnia 13/3 1889 i świadectwa odbytej praktyki.

Magistrat.

Jaworów, 19. września 1902.

Wyroki prasowe.

Zl. 215. [7891]

Das f. f. Landes- als Kreisgericht in Raibach hat mit dem Erkenntnis vom 15. September 1902, Pr. VII. 12/2, die Weiterverbreitung der Num. 208/2 der Zeitschrift: „Slovenec“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Kreisgericht in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 15. September 1902, Pr. IX. 202/2, die Weiterverbreitung der Nr. 8737 der Zeitschrift: „L'Indipendente“ vom 12. September 1902 wegen der Stellen von „E non basta: anche quando“ bis „spariranno come per incanto“ des Artikels: „Il capobanda“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 15. September 1902, Nr. IX. 201/2, die Weiterverbreitung der Nr. 716 der Zeitschrift: „Il Gazzettino“ vom 13. September 1902 wegen der Stelle von „E se l'abilità consiste nel menomare“ bis „la vera attività del suo dicastero“ des Artikels: „La Polizia locale“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Spalato hat mit dem Erkenntnis vom 13. September 1902, Nr. 3/2, die Weiterverbreitung der Nr. 72 der Zeitschrift: „Jedinstvo“ vom 10. September 1902 nach §§. 487, 488, 491, 492, 300 und 302 St. G. verboten.

Bl. 216. (7927)
Das f. f. Landes- als Preßgericht in Zunsbrunn hat mit dem Erkenntnis vom 15. September 1902, Nr. V. 65/2, die Weiterverbreitung der Nr. 38 (II. Auflage) der Zeitschrift: „Der Scherer“ vom 21. Scheibung 2015 (September 1902) wegen des Artikels: „Wunder Unserer Sieben Frau auf der Walbraut“ von „und erhielt diese Antwort“ bis „auch diese verfaßten muß“ nach §. 303 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 16. September 1902, Nr. 107/2, die Weiterverbreitung der Nr. 37 der Zeitschrift: „Nove listy“ vom 13. September 1902 wegen des Artikels: „Kusrdosti naradni“ nach §. 305 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Budweis hat mit dem Erkenntnis vom 15. September 1902, Nr. 43/2, die Weiterverbreitung der Nummer 36 der Zeitschrift: „Stitny“ vom 12. September 1902 wegen der Stelle von „Vzpominame“ bis „se slova“, von „Cheme ukazati“ bis „ceske samostatnosti“ und von „V reskriolowych dnech“ bis „plnit“ des Artikels: „Verolomnost videnskou“ nach §. 63 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Zara hat mit dem Erkenntnis vom 15. September 1902, Nr. 36/2, die Weiterverbreitung der Nr. 73 der Zeitschrift: „Hrvatska Kruna“ vom 13. September 1902 wegen des Artikels: „Englezki List“ von „Neposredne zrtve“ bis „obiljinja postati“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Zara hat mit dem Erkenntnis vom 15. September 1902, Nr. 35/2, die Weiterverbreitung der Nr. 61 der Zeitschrift: „Hrvatska Croatia“ vom 12. September 1902 wegen des Artikels: „Uzroci hrvatofobije“ in der Stelle von „Prizodom nekidesnjeg“ bis „Ante Starcevic“ und von „U članku“ bis „nek sek javi“ nach §. 300 St. G. verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. T. 20/2 (6) (7934 3—3)
C. k. Sąd kraj. cyw. Od. VI. w Krakowie wzywa każdego, kto by miał jakakolwiek wiadomość o Antoninie z Piechociach Pogankowej z Krakowa, która w d. 8. sierpnia 1900 wpała do Wisły i odtąd wszelki ślad po niej zaginął, aby takowej bądź tut. sądowi, bądź kuratorowi dla strzeżenia jej praw ustanowionemu adw. dr. Służewskiemu w Krakowie najpóźniej do 10. września 1903 udzielił, z tem dolożeniem, że ostateczne zatwienie próśby o uznanie tej nieobecnej za zmarłą nastąpi dopiero po upływie jednego roku licząc od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“ i to na ponowną prośbę.
Kraków, dnia 23. sierpnia 1902.

L. cz. Ns. III. 553/2 (2) (7929 3—3)
Wzywa się niewiadomych właścicieli następujących przedmiotów, względnie pieniędzy:
1. 528 kor. 68 hal. i 2 kor. 40 hal. uzyskanych ze sprzedaży przedmiotów przez Wiktorję Szubert w Niepołomicach skradzionych,
2. dwóch zegarków srebrnego Nr. 36190 i niklowego N 18 przeniewierzonych przez Wilhelma Lache w Krakowie,
3. 7 kor. 7 hal. uzyskanej ze sprzedaży 2 zegarków skradzionych przez Ludwika Korzeniowskiego,
4. 96 kor. 30 hal. uzyskanej ze sprzedaży obrączki złotej i brylanta w sprawie Józefa Biernata o kradzież,
5. pierścionka złotego dętego w formie sygneta w sprawie Zygmunta Fischlera o kradzież,
6. dziewięciu pierścionków ze sprawy V. 844/97,
7. 10 kor. 1 hal. uzyskanej ze sprzedaży zegarka skradzionego przez Maryę Malutową,
8. 1 kor. 80 hal. za kosztowności w sprawie Franciszka Bernatowicza,

9. 31 kor. 70 hal. za rzeczy w sprawie Stanisława Koczeli o kradzież,
10. 6 kor. 20 hal. za serdak i kawałek sukna skradzionego przez Kazimierza Dynkowskiego,
11. 5 kor. 45 hal. za worek rzepaku skradzionego przez Tomasza Dąbrowskiego,
12. kwotę 5 kor. 16 hal. za rewolwer i tarczę drewnianą ze sprawy Wojciecha Miszczyńskiego,
13. 11 kor. 10 hal. za rzeczy skradzione przez Antoniego Kisielewskiego,
14. 1 kor. 95 hal. za pipę mosiężną skradzioną przez Walentego Rączynskiego,
15. 1 kor. 36 hal. za chusteczkę perkalową i dwa kawałki materii skradzione przez Salamona Farbera,
16. 32 sztuk koralu znalezionych w posiadaniu Wiktorji Szubert w Niepołomicach,
17. 1 kor. 80 hal. za kawałek bareba nu i parę koloszy skradzionych przez Józefa Pawlusiaka,
18. zegarka złotego damskiego dwukopertowego z łańcuszkiem złotym ze sprawy Jana Miksy o oszustwo,
19. 2 kor. 25 hal. za materię skradzioną przez Katarzynę Kwintę,
20. zegarka mosiężnego skradzionego przez Franciszka Gorzele,
21. 6 hal. za klucze ze sprawy Jakóba Schulema Bergera,
22. 1 kor. 28 hal. za fartuch i chustkę skradzione przez Stanisława Poradę,
23. 3 kor. 4 hal. za słoninę i sadło skradzionego przez Jana Kcasia,
24. 2 kor. 20 hal. za zegarek metalowy i ubranie ze sprawy Salomei Bartyzel o kradzież,
25. zegarka srebrnego Nr. 30.086 skradzione przez Jakóba Baczkawicza,
26. 2 hal. za chusteczkę skradzioną przez Jana Gniazdzińskiego,
27. 10 kor. 22 hal. za pedzle, ołówki i szkarpetki skradzione przez Władysława Zabeckiego,
28. dukata złotego z r. 1757, dwóch medali pamiątkowych z r. 1782 i 1784 skradzionych przez niewiadomych sprawców,
29. 2 kor. 55 hal. za 21 chusteczek do nosa, 2 pieczątki metalowe i napastrzek srebrny, rzeczy skradzione przez Barbarę Jagocką,
30. srebrnego łańcuszka ze serduszkami, dwóch łyżek stołowych srebrnych i dwóch łyżeczek srebrnych do kawy skradzionych przez Jędrzeja Legutko i tow.,
31. 1 kor. 50 hal. za rzeczy skradzione przez Józefę Pawlusińską,
32. 10 kor. 6 hal. i 9 kor. 54 hal. za rzeczy pochodzące z kradzieży przez Jędrzeja Legutko i tow. dokonanej,
33. 14 kor. za paletot skradziony przez Jana Salasa w Krakowie,
34. 12 kor. 10 hal. za chustki skradzione przez Maryannę Ozóg,
35. 1 kor. 54 hal. za rzeczy skradzione przez Katarzynę Kwintową,
36. 6 kor. 12 hal. za walizkę, obrus, 6 ręczników oznaczonych literami A. P. oraz białą skradzioną przez Ignacego Gieruckiewicza,
37. 36 hal. za kawałek materii różnej skradzionej przez Józefa Lenartowicza,
38. 3 kor. 60 hal. za 9 metrów barchanu, skradzionych przez Jana Klimasa ze Siedziny,
39. 12 kor. 10 hal. za różne ubrania skradzione przez Małkę Berger w Krakowie,
40. medalionu srebrnego skradzionego przez Abrahama Dawida 2 imion Ek-teina,
41. 3 kor. 10 hal. za rzeczy skradzione przez Aleksandra Baranowskiego,
42. 37 hal. za rzeczy skradzione przez Piotra Opyrczała,
43. 5 kor. 15 hal. za rzeczy skradzione przez Józefa Błażkę,
44. 61 hal. za rzeczy skradzione przez Bolesława Hausera,
45. 3 kor. 50 hal. za rzeczy skradzione przez Annę Siwek,
46. 22 kor. 17 hal. za rzeczy skradzione przez Maryana Myśliwca,
47. różnych części ubrania wiejskiego skradzionych przez Reginę Skolarz,
48. zegarka z łańcuszkiem metalowym stanowiącego własność Wilhelma Schroera z miejsca pobytu niewiadomego,
49. 25 kor. 62 hal. za rzeczy skradzione przez Maryannę Myśliwiec i tow.,
50. 60 hal. za rzeczy skradzione przez Szezępana Szota,
51. 5 kor. 81 hal. za rzeczy skradzione przez Jakóba Baczkawicza,
52. 41 hal. za rzeczy skradzione przez Maryannę Pierzchała, — aby w myśl §. 376 p. k. w przeciągu roku od trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu zgłosili się i swe prawa do gotówki, względnie rzeczy wyż wymienionych wykazali.
C. k. Sąd krajowy karny.
Kraków, dnia 13. września 1902.

L. 468 (8015 2—3)
OBWIESZCZENIE.

C. k. Izba Notaryalna w Krakowie, wzywa niniejszem po myśli §. 29 ustawy notaryalnej strony interesowane rozszcące sobie pretensje do kaucji urzędowej byłego

c. k. notaryusza s. p. Karola Rudelphięgo z czasu jego urzędowania przedtem w Krzeszowicach następnie w Krakowie oraz do jego sądownie ustanowionych zastępców, aby te pretensje eo do Krzeszowic od 23. lutego 1869 do 30. czerwca 1887 co do Krakowa od 1. lipca 1887 do 28. kwietnia 1902 w przeciągu sześciu miesięcy, od dnia ostatniego zamieszczenia tego obwieszczenia w „Gazecie urzędowej Lwowskiej“ licząc, tem pewniej do Izby notaryalnej zgłosili, gdyż w przeciwnym razie, po bezskutecznym upływie terminu ustawą wyznaczonego, kaucja urzędowa, bez względu na ich pretensje od wężka kaucyjnego uwolniona i prawym spadkobiercom zmarłego notaryusza wydana zostanie.
Kraków, 14. sierpnia 1902.

L. cz. C. IX. 554/2 (4) (8051 1—3)
Przeciw Wolfowi Weinbergerowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Drohobyczu przez firmę Mineral Raffinerie Zuckerberg, Wilf, Kreisberg, Schutzman & Comp. pozew o zapłatę 328 kor. 21 hal. z pn.
Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 30 września 1902 o godz. 8 rano.
Celem strzeżenia praw pozwanego, ustanawia się pana adw. dr. Hennberga w Drohobyczu kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzezonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.
Drohobycz, dnia 15. września 1902.

L. cz. C. VII. 543/2 (1) (8039 1—3)
Przeciw Szymonowi Ziobrowskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Krakowie przez Bolesława Zakrzęńskiego pozew o uznanie że suma 1424 zł. p. 22 gr. zgasa.
Na podstawie pozwu wyznaczoną została rozprawa na dzień 14. października 1902 sala IV.
Celem strzeżenia praw Szymona Ziobrowskiego, ustanawia się p. adw. dr. Kollora w Krakowie kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie kurdanda w rzezonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.
Kraków, dnia 3. września 1902.

L. cz. IV. 48/93 (14) (7946 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Gródku podaje do wiadomości, że Michał Onyszkiewicz zmarł 26. listopada 1892 w Gródku bez pozostawienia ostatniej woli.
Gdy miejsce pobytu Maryi z Pajdów Kołodziej nie jest znanem, wzywa się ją, aby w przeciągu roku licząc od daty tego edyktu, zgłosiła się w sądzie i wniosła oświadczenie do spadku, gdyż w przeciwnym razie zostanie przewodnik spadkowy przeprowadzonym ze zgłaszającymi się spadkobiercami i z ustanowionym dla kuratorem adw. dr. Longinem Ozarkiewiczem w Gródku.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II
Gródek, dnia 28. kwietnia 1902

L. cz. A. 374/00 (7) (7951 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Podhajcach wzywa ni-wiadomych z miejsca pobytu Feige Katz, Salamona Druckera, Arona Druckera, Pesię Druckera i Elę Drucker ażeby w przeciągu roku wniosli oświadczenie do spadku po bhp. Chaji Drucker ur. Biber zmarłej w Podhajcach w kwietniu 1900 r. bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia, w przeciwnym razie spadek ze zgłaszającymi się spadkobiercami i kuratorem wezwanych p. dr. Rudolfem Schwagerem, adw. kraj. w Podhajcach przeprowadzonym będzie.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Podhajce, dnia 4. listopada 1901.

L. cz. A. 270/2 (14) (7981 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Przemyslanach podaje do wiadomości, że dnia 26. kwietnia 1901 zmarła w Wojciechowicach Anna Czolij urodz. Widocka z pozostawieniem kodycyłu z daty Wojciechowice 17. kwietnia 1901 a do spadku po niej konkurują Stefan Widocki, Warwara zam. Andrunyk, Michalina zam. Janków, Jaśko Widocki, Maryska zam. Krywa, Honorka zam. Chmiel, Michał Widocki, Sofka Widocka, Wikta Widocka, Józefka Widocka, Agnieszka Widocka, Julia Widocka i Michał Czolij.
Sąd nie znając miejsca pobytu Michała Widockiego wzywa go aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia powyżej wyrażonego zgłosił się w tymże sądzie i wniosł oświadczenie się dzieciem, tudzież oświadczył na dział spadku z 25. września 1901 l. cz. A. 270/1 (6), gdyż w przeciwnym razie spadek byłby przeprowadzony z dziadzi-

ami zgłaszającymi się i z kuratorem adw. dr. Izydorem Kohlem z Przemyslan dla niegr ustanowionym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Przemyslan, dnia 27. czerwca 1902.

L. cz. T. 8/02 (3) (7970 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Sanoku na prośbę Wolfa Scheindelesa wzywa wszystkich w których ręku znajduje się książeczka wkładkowa Towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu w Sanoku, wystawiona dnia 22. listopada 1901 do l. 298, na imię Wolfa Scheindelesa opiewająca na kwotę 1600 kor. z poleceniem by w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni na pierwszym dniu po ogłoszeniu edyktu liczyć się mającego, książeczkę tę okazali, ileż w razie przeciwnym książeczka ta za pozbawioną wszelkiej mocy uważaną będzie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Sanok, dnia 31. sierpnia 1902.

L. cz. C. IX. 561/2 (1) (8077 1—3)
Przeciw Schajemu Sternbergowi i Józefowi Freidenheimowi, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Drohobyczu przez Lefschego Natausohna i tow. pozew o wykreślenie sum 120 zł. mk., 40 zł. mk., 90 zł. mk. i 122 zł. mk. z pn.
Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 1. października 1902 godz. 8 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanego, ustanawia się pana adw. dr. Gawleka w Drohobyczu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzezonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.

Drohobycz, dnia 27. sierpnia 1902.

L. cz. C. VI. 82/2 (1) (8050)
Przeciw Janowi Wróblowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Dąbrowie przez Annę Bobak w Grądach pozew o ojcówstwo i płacenie alimentów.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 25. października 1902 o godz. 8 rano, drzwi Nr. 13.

Celem strzeżenia praw Jana Wróbla, ustanawia się pana adw. dr. Szamera w Dąbrowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzezonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Dąbrowa, dnia 25. sierpnia 1902.

L. cz. C. IX. 392/2 (1) (8041)
Przeciw Tomaszowi Makarewicz i Teresie Makarewicz, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Stanisławowie przez Tomasza Szczepańskiego i Karolinę Denefeld pozew o uznanie własności do połowy realności whl. 1349 ks. gr. gm. kat. Stanisławów objętej.
Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 30. września 1902 o godz. 9/12 rano, biuro Nr. 31.

Celem strzeżenia praw Tomasza i Teresy Makarewiczów, ustanawia się p. dra Gelehrtera, adw. w Stanisławowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Tomasza i Teresę Makarewiczów w rzezonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.

Stanisławów, dnia 8. sierpnia 1902.

L. cz. Prez. 110 (17/2) (7982)
W depozycie c. k. sądu powiatowego w Pruchniku zalegają od przeszło lat 30 następujące gotówki:
1) na rzecz masy spadkowej Arona Bernfelda pod art. 125 ex 1855 Kwota 4 kor. 72 hal.,
2) na rzecz masy pupilarnej Anny Kowalczyk pod art. 126 ex 1855 kwota 5 kor. 29 hal. i
3) na rzecz masy spadkowej Mikołaja Króla pod art. 144 ex 1866 kwota 12 kor. 75 hal.

Wzywa się wszystkich, którzyby sobie rościli pretensje do powyższych mas, aby w przeciągu roku, sześciu tygodni i trzech dni z prawami swojemi w tutejszym sądzie się zgłosili, gdyż po bezskutecznym upływie powyższego terminu masy te Skarbowi Państwa wydane zostaną.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Pruchnik, dnia 16. września 1902.

L. cz. A. 1/1 (184) (7969)
W sprawie spadkowej s. p. Zofii b. Czechowiczowej, mają być doręczone uchwały dla Bolesława Rozwadowskiego.
Ponieważ miejsce pobytu Bolesława Rozwadowskiego nie jest znane ustanowiono dla niego kuratora w osobie p. adw. dra M. Schenkera w Brzeżanach, na tak długo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Brzeżany, dnia 16. września 1902.

L. cz. tab. 1428/1, 1301/1, 801/2, 827/2 (7971)
814/2, 721/2
Dla nieobecnych 1) Dmytra Samoila, 2) Antoniego Chimko, syna Mikołaja, 3) Onufrego Senyka, 4) Senka Kić, syna Stefana, 5) Nastki Kić urodz. Balko, 6) Wasyla Krawca, syna Jędrzeja celem doręczenia uchwał tabularnych ustanawia się kuratorów a to ad 1), 4), 5) Iwana Gnyrę, wójta w Bucowie, ad 2) i 3) Stefana Chimko, wójta w Siedliskach, ad 6) Mikołaja Dańczurę, wójta w Trójczycach, którym kuratorom odnośne uchwały przeznaczone dla ich kurandów się doręcza.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział X.
Przemysł, dnia 23. czerwca 1902.

L. cz. C. I. 244/2 (2) (8087)
Przeciw Lówiemu Horowitz, którego życie i miejsce pobytu jest nieznanne, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Podhajcach przez Moritza Gelerntera pozew o 223 kor. 26 hal.
Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 6. października 1902 o godz. 8 rano w sali Nr. 8.
Celem strzeżenia praw Lówego Horowitza, ustanawia się p. dra Rudolfa Schwagera, adw. w Podhajcach kuratorem.
Tenże kurator zastępywać będzie Lówego Horowitza w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Podhajce, dnia 29. sierpnia 1902.

Firmy.

Ч. спр. Фірм. 187/2 стов. П. 868 (7905)
П. к. Суд окружний яко торговельний в Станіславові оголошує, що рівночасно поручає ведучому реєстр торговельний щоби в реєстрі для стоваришень заробкових і господарских вписав фірму „Спілка ощадности і позички в Рошневі стоваришене зареєстроване в необмеженому поручкою“. З місцем осідлости в Рошневі, як також постанови статутів з дня 3. мая 1902 на котрих стоваришене опирає ся.
Цілю спілки єсть старати ся о матеріальне і моральне піднесенє членів спілки через удленє членам позичок, потрібних в господарстві, промислі і торгівлі, дати можливість поміщувати на процент гроші заощаджені, а марно лежачі цент гроші заощаджені, а марно лежачі в той спосіб що спілка приймає і опрочентує вклади щадничі підпирати творене спілок і заробкович та господарских стоваришень в окрузі спілки.
Члени спілки ручать солідарно за зобовязаня спілки взглядом третих осіб цілим своїм маєтком.
Стоваришене заступає заряд, котрий складає ся з председателя О. Йосифа Кишлевского, пароха в Рошневі, заступника председателя Савка Ганія, господаря в Рошневі, Юліяна Гросберга, Василя Дуткевича і Николи Масака, господарів в Рошневі, яко членів заряду.
Оголошеня спілки будуть уміщені на таблиці перед локалем спілки, а зверх того оголошеня загальних зборів буде подаване до відомости членів розісланем обличника, а в случая потреби буде спілка поміщувати свої публичні оголошеня в часописи котру визначить Заряд і Рада надзираюча спілки.
Підписуванє фірми буде виконувати в той спосіб, що під печаткою (стамплією) фірми покладе підпис настоятель заряду, вглядно его заступник і оден з членів заряду.
Станіславів, дня 23. серпня 1902.

Doniesienia prywatne.

Losy na spłaty miesięczne z prawem do wygranych po złożeniu pierwszej raty Dom bankowy
Rohatyn i Ulam
we Lwowie, ul. Sykstyńska 8.
Kupno i sprzedaż wszelkich efektów i monet, wypłata kuponów. Bezpłatne informacje bankowe i re-wizya losów.
Zlecenia z prowincyi uskutecznią się odwrotną pocztą nie licząc żadnej prowizyi.

Wysiewki z najlepszych
Herbat 1/2 kl. zł. 1.30 i 1.60
poleca handel herbaty i kawy
Edmunda Riedla we Lwowie.

Przeprowadzenia

pat. wozy 6 i 8 metr.

Gwarancya za całość.

52 własnych wozów meblowych patent.

CARO i JELLINEK

Wiedeń, Schottenring 27.

Budapeszt, Arany Janos utca 34.

Lwów, Jagiellońska 22.

Telefon 408.

Jako moją specjalność od lat 38 polecam znakomite wyroby nożownicze z fabryki angielskiej Geo. Hides z Son. Henckelsa w Solingen franc. i styryjskie: Noże stalowe i deserowe, kuchenne elastyczne do ciast i mięsów i zwykle.

Szyzeryki, Nożyczki, Brzytwy angielskie od koron 4 do 6, Henckelsa i Arbenza. Maszynki do strzyżenia włosów. Narzędzia ogrodnicze po cenach możliwie niskich.

Antoni Halski

handel żelazny

Lwów, plac Maryacki l. 9.

Genialki na życzenie.

Zl. 63081 ex 902.

Lieferungs-Ausschreibung.

Die k. k. Staatsbahn-Direction in Lemberg beabsichtigt die Lieferung einer Locomotiv-Brückenwaage im öffentlichen Offertwege zu vergeben. Dieselbe soll zur Ermittlung des Druckes der einzelnen Räder von Eisenbahn-Fahrzeugen u. zw. Locomotiven u. Personenwagen mit 6 Achsen, für einen kleinsten Radstand von 1100^{mm} und einen maximalen Radruck von 8000 kg. geeignet sein. Das bewegliche Brückengeleise soll 15 m lang sein. Die Umdrehung der Räder soll im kalten und warmen Zustande der Locomotive auf der Waage erfolgen können. Der Preis ist für die ganze Brückenwaage mit 10 Wäge-Vorrichtungen (für 5 Achsen), dagegen abgesondert für 1 Paar Wäge-Vorrichtungen, welche später zu liefern werden, anzugeben.

Diese Lieferung hat auf Grund der allgemeinen, besonderen Bedingungen und der speziellen Bedingungen für die Lieferung diverser maschinellen Werkstatteinrichtungen, sowie der genauen Beschreibungen zu erfolgen.

Diese Behelfe sind im Bureau für Zugförderungs- und Werkstattdienst der gefertigten k. k. Staatsbahn-Direction erhältlich.

Für die oben genannte Lieferung werden vorschriftsmässig gestempelte, gesiegelte Offerte mit der Aufschrift: „Offerte für die Lieferung einer Brückenwaage“ bis zum 29. October 1902 Mittags 12 Uhr im Bereichungsprotokolle der k. k. Staatsbahn-Direction Lemberg übernommen.

Die Eröffnung der Offerte findet am 30. October d. J. um 1 Uhr Nachmittags bei k. k. Staatsbahn-Direction statt, und steht es dem Offerenten frei derselben beizuwohnen.

In dem Offerte sind aufzunehmen:

1. Die Preise in Kronen-Währung Noten in Ziffern und Schrift einschliesslich der an den Maschinen anzubringenden Arbeiterschutzeinrichtungen, einschliesslich aller Zoll und Patentgebühren franco eiter zu benennenden Station der k. k. österr. Staatsbahnen, von welcher der Transport bis zur Verwendungsstelle nur unter Benützung der Linien der k. k. österr. Staatsbahnen erfolgen kann.

2. Die Gewichte der offerirten Lieferungsgegenstände in Kg.

3. Liefertermine.

4. Die Garantiezeit.

5. Die Einlieferungstation.

6. Erzeugungsort.

Dem Offerte sind die Zeichnungen den Brücken-Waage beizuschliessen.

In dem Offerte muss entweder die Erklärung des Offerenten enthalten sein, dass er die Lieferungsbedingungen u. Beschreibungen der Lieferungsgegenstände eingesehen hat und vollinhaltlich annimmt, oder es müssen die anerkannten und vorschriftsmässig gestempelten allgemeinen Lieferungsbedingungen und Beschreibungen dem Offerte beigegeben sein. (Die Offerte und Offertbedingungen sind pro Bogen mit je einer Stempelmarke v. 1 Krone, Zeichnungen, welche grösser sind als ein Bogen Kanzleipapier (21/34 cm) sind mit 2 Kronen Stempelmarken zu versehen.)

In dem Offerte ist weiters die Erklärung aufzunehmen, dass der Offerent, mit seinem Anbote bis Ende December 1902 im Worte bleibt.

Es finden nur jene Offerte Berücksichtigung, die von Fabrikanten, welche die Lieferungsgegenstände selbst erzeugen, beziehungsweise, durch deren Bevollmächtigte zu Vorlage gebracht werden.

Die k. k. Staatsbahn-Direction behält sich ferner vor, keines der eingelangten Offerte zu berücksichtigen, falls ihr keines annehmbar erscheinen würde.

Lemberg, im September 1902.

K. k. Staatsbahn-Direction.

Z Prus

sprowadzoną drogą Wodę Selterską zastępuje w zupełności woda polecona przez Towarzystwo lekarskie

alkaliczno-słona

zawierająca części składowe jak

WODA SELTERSKA

wyrobu fabryki pod firmą

K. RZĄCA i CHMURSKI w Krakowie

ulica św. Gertrudy l. 4.

Główny skład we Lwowie w aptece J. Wewiórskiego
ulica Halicka

Ogłoszenie dostawy.

(8024)

C. k. Dyrekcya kolei państwowych we Lwowie rozpisuje w drodze publicznych ofert dla stawę jednej wagi pomostowej umożliwiającej zmierzenie ciśnienia poszczególnych kół pojazdów kolejowych a mianowicie parowozów i wozów osobowych o 6-ciu osiach, przy najmniejszym rozstawie osi 1100^{mm} i największem ciśnieniu jednego koła 8000 kg. Tor ruchomy pomostu ma 15 m długości. Obracanie kół ma być możliwe na wadze i to w zimnym i ogrzanym stanie parowozu. Cenę należy podać dla całej wagi pomostowej wraz z 10ma pojedynczymi wagami (dla 5 osi), osobno zaś dla pary pojedynczych wag, później mającej się dostawić.

Dostawa ma być uskuteczniiona na podstawie ogólnych i szczegółowych warunków dostawy które otrzymać można w c. k. Dyrekcji we Lwowie (oddział dla spraw warsztatowych i pociągowych).

Oferty na wyż wymienione dostawy, opiewające, zaopatrzone napisem: „Oferta na dostawę wagi pomostowej“, należy wnieść do c. k. Dyrekcji kolei państwowych we Lwowie najdalej do dnia 29. października 1902 o godzinie 12-tej w południe.

Otwarcie ofert nastąpi dnia 30. października 1902 o godzinie 1-szej po południu w c. k. Dyrekcji kolei państwowych we Lwowie i wolno każdemu z oferentów przytem być obecnym.

Oferta ma zawierać:

1. Cenę wyrażoną cyframi i słowami w walucie koronowej wraz z przyrządami bezpieczeństwa cłem i z należnościami patentowymi opłatnie w takiej stacyi, z której dalsza posyłka na szlakach c. k. kolei państwowych nastąpić by mogła.
2. Ciężar oferowanych przedmiotów w kg.
3. Termin dostawy.
4. Czas trwania gwarancyi.
5. Stację dostawy.
6. Miejsce wyrobu.

Do ofert należy dołączyć rysunki wagi pomostowej.

W ofercie należy wyszczególnić, że oferujący warunki i opisy dostaw zna i je w zupełności przyjmuje, albo należy podpisać i należycie ostemplowane warunki i opisy dostaw do oferty dołączyć (Oferty i załączniki mają być opatrzone stemplem po 1 koronie od arkusza, rysunki, których format jest większy jak arkusz 21/34 cm. trzeba zaopatrzyć stemplem na 2 korony).

Do oferty ma być dołączona deklaracya oferującego, że pozostałe w słowie do końca grudnia 1902.

Uwzględnione będą tylko oferty fabrykantów lub tychże pełnomocników, którzy odnośne przedmioty dostawy sami wykonują.

C. k. Dyrekcya zastrzega sobie prawo nieprzyjęcia żadnej z przedłożonych ofert, jeżeli oferty te według zdania c. k. Dyrekcji nie będą odpowiadały jej potrzebom.

We Lwowie, we wrześniu 1902.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych.

